

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 35 • NUMMER 3 • MAART 2009

Mooie tocht in De Mierden

Turkse GR-route

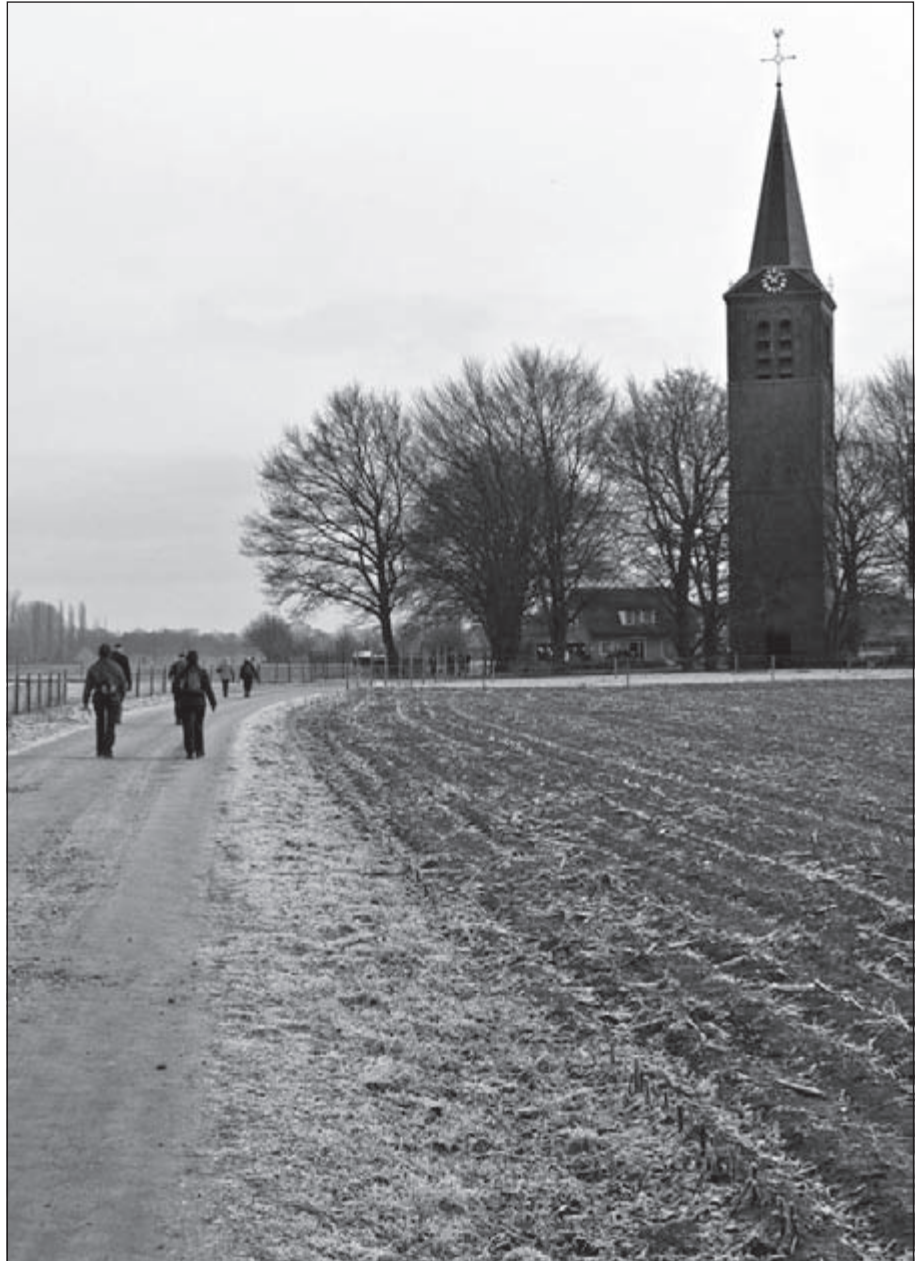
Omgeving Arnhem slaat alles

Het Friese Kustpad

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

ADRESSTICKER

Van een bijna grootstedelijk milieu recht de natuur in, dat beleefden de 800 wandelaars op de winterserietocht in Helmond-Brandevoort. Er vielen wat sneeuwvlokjes maar verder was het prima wandelweer.

REDACTIE OLAT NIEUWS

Mirjam Kies, Wil Jacobs, Rinda Scheltens,
Maria Stortelder en Ad van Asten (tekst)
Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie, archivering)
Angélique van Deursen (webmaster: website@olat.nl)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie blad: Mirjam Kies
Advertenties & coördinatie website olat.nl:
Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand
Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

Ledenadministratie & abonnementen
Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
De Regent 286, 5611 HV, Eindhoven
040 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Verzending
Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Druk
Ton Niëns, Weert

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Zie ook onze website: www.olat.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 2009 - 3

Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	7
In Memoriam Ad Mollen <i>Peter van de Ven</i>	7
Natuur zonder grenzen in de Kempen <i>Ad van Asten</i>	8-9
Hallo Wandelaars! Verslag vanuit Lage Mierde <i>Inge Mol-van Egmond</i>	9
Zonder vrouwen loopt het blijkbaar verkeerd <i>Kees van Iersel</i>	10
Constant aan de wandel: Geldermalsen <i>Constant Dedel</i>	10
Pondjes vliegen eraf tijdens de B-100 <i>Willy Timmermans</i>	11-12
De overdracht van de B-100 <i>Mirjam Kies</i>	13
Vooruitblik winterserie St. Michielsgestel <i>Mirjam Kies</i>	13
Fotoreportage winterserie Helmond/Brandevoort <i>Noud Wijn</i>	14
Ziekenboeg; OLAT.nl <i>Mirjam Kies</i>	15
LPS: clubkampioenschap stand & agenda <i>Ad van Asten</i>	15
LPS: agenda, nieuws & uitslagen <i>Hans de Vries</i>	16-17
De mooiste WS78-tocht van het hele seizoen <i>Henri Floor</i>	18-20
Prikbord; Persoonlijkheden <i>Mirjam Kies</i>	20-21
Avontuurlijk wandelen in Turkije <i>Vincent & Jeannette van Boerdonk</i>	22-25
Veel horizon op het Friese Kustpad <i>Willemien Hietland</i>	26-27
Vooruitblik Clubreizen <i>Mirjam Kies</i>	27

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur. Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling
De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325
m.h.tromp@hccnet.nl

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413
keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuurslid

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775
toon.van.wordragen@gmail.com

Bestuurslid

Boetje Huliselan
Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
06 13176518
boetjelsa@planet.nl

Bestuurslid

Cor Broerse
Hoffmanstraat 22, 4143 BE Leerdam
0345 615530
c.broerse@kpnplanet.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161
adverbakel@home.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman (voorzitter), Piet van der Ree (secretaris)
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Winterserie

Jos van den Bersselaar, 040 2524404 en Fanny van Buul (startbureau); Ad Verbakel (parkoersen)
Piet van Buul, 06 29378256 en Willem Schoonhen, 06 48783069 (verzorging)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator)
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat)
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen, Cor Broerse

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040 2263198
Mieke van Boxel, 0411 622188
Kees van Iersel, 0411 621706
Truus Kusters, 0478 541276

Rooie Wandelingen

Betsie van Mil, 0413 475454

Rooie Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413 475454
Marinus van Roosmalen, 0413 475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (H. Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek & verkoop wandelgidsen

Hetty van Wijk-Verberne, 040 2812060
Janet van Gennip, 040 2415802

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06 29378256
Willem Schoonhen, 06 48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

BIJ JOOP AAN TAFEL

Onze voorlaatste wintertocht ging op een zeer bijzondere plaats van start. Bij het naderen van Brandevoort denk je immers niet direct aan een plaats in de Kempen of Meierij, maar veeleer aan een visionair plekje geprojecteerd temidden van weilanden. Indrukwekkend en ook mooi. De wandelaars kregen eerst een inkijkje in dit moderne paradijs, waarna ze een aaneensloten mengeling van natuur en historie tegemoet gingen.

De 800 deelnemers genoten bij goed wandelweer van gebaande wegen die meermalen plaats moesten maken voor schitterende bospaden en zompige grassporen.

In dit tafelgesprek met Joop kwam nog eens duidelijk naar voren hoe belangrijk het is om te blijven investeren in alles wat maar kan leiden tot een goed wandelproduct. Het OLAT-bestuur zal zich dan ook intensief bezighouden met de invulling van onze winterserietochten en het dienstbetoon dat OLAT al veel jaren hanteert rond de Nijmeegse Vierdaagse. Hiervoor zullen de bestaande draaiboeken nog eens grondig worden getest.

Maar ook bij onze midzomer-driedaagse en eindejaarswandeling met onze Belgische wandelvrienden houden we de vinger aan de pols. Minder massaal, maar daarom niet minder belangrijk, zijn onze diensten aan de prestatiewandeltochten en clubreizen.

Wij benutten hiervoor alle beschikbare middelen om met onze leden en andere wandelaars in contact te blijven. Onze toekomst is neergelegd in een beleidsplan waarvan de waarde al is bewezen door de realiteit.

Terwijl Joop zich nog even verbaasd afvraagt of de kleurpatenten op de Nederlandse wandelpaden ook een goed keurmerk inhouden, wachten wij op het voorjaar.

Op 15 maart bestaat in Sint-Michielsgestel de laatste kans om seizoen 42 goed af te sluiten. Wij rekenen graag op jullie.

Op zaterdag 21 maart hebben wij, als OLAT-leden in vergadering bijeen, alle gelegenheid tot inspraak om het gevoerde beleid op waarde te schatten.

Met uw komst naar onze jaarlijkse algemene ledenvergadering toont u uw betrokkenheid bij het wel en wee van onze wandelsportvereniging. We hopen u dus te mogen verwelkomen in Eindhoven!

-AvA-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Mieke van Boxtel	0411 - 622188	acvanboxtel@home.nl
Kees van Iersel	0411 - 621706	kees.van.iersel@home.nl
Truus Kusters	0478 - 541276	h.h.kusters@home.nl
Piet van der Zande	040 - 2263198	pvdzande@zonnet.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
10 mrt	Struinen door bos & duinen	Café de Heeren Janssen, 0411-643430 Torenstraat 6, 5268 AT Helvoirt
24 mrt	Nulandse Heide	Hotel Nuland, 073-5342534 Rijksweg 25, 5391 LH Nuland (NB: geen rustcafé)
05 mei	Het Leudal	St. Elisabeth's Hof, 0475-491829 Roggelseweg 56, 6081 NP Haelen
19 mei	Strabrechtse Heideroute	't Jagershuis, 0492-331396 Hogeweg 2, 5715 AR Lierop/Someren
02 jun	Logtse Heide	De Gerrit Hoeve, 0411-673189 Kollenburgsebaan 11a, 5062 TH Oisterwijk
16 jun	Engelenmeer	Rest. Paleis Den Bosch, 073-6233300 L. da Vinciplein 6-8, 5223 DR Den Bosch
30 jun	Weertertocht	De Tourist, 0495-563111 Maaseikerweg 280, 6006 SH Weert
14 jul	Het groen van Woensel	Café La gare du sud, 040-2950057 Stationsplein 22, 5611 AC Eindhoven
28 jul	Toterfout/Oeienbos	Dinee Café de Kempen, 040-2052191 Het Groen 14, 5511 AE Knegsel
11 aug	Verborgten Vallei	Stationsrestaurant, 043-3212253 Stationsplein 27, 6221 BT Maastricht
25 aug	Kampina route	Eetcafé De Michel, 0411-623185 Haarendijk 4, 5076 TM Haaren
08 sep	Leendse Bos	Café Du Commerce, 040-2062019 Langstraat 8, 5595 AA Leende
22 sep	Rondom Hilvarenbeek	Café Rest. De Zwaan, 013-5056086 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
06 okt	De Graafsch Raam	Café Zaal 't Lagerhuis, 0485-470737 Beerseweg 9, 5451 NR Mill
20 okt	De Beemdenroute	De Gouden Leeuw, 0497-591252 Jan Muldersstr. 24, 5512 AZ Vessem

ROOISE WANDELINGEN

Seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km.

Iedereen krijgt een routebeschrijving en kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
10 mrt	De Beckart
17 mrt	't Riethof
24 mrt	Oud Rooy
31 mrt	Vresselse Hut
07 apr	Den Toel
14 apr	De Beckart
21 apr	Riethof
28 apr	Oud Rooy
5 mei	Den Toel
12 mei	De Beckart
19 mei	't Riethof
26 mei	Oud Rooy

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennis maken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Betsie van Mil	0413 - 475454
Marinus van Roosmalen	0413 - 475467

CLUBREIZEN 2009

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereen clubreizen naar de de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd.

Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA

28 maart	GR 56	Malmédy-Signal de Botrange	22-18 km
25 april	GR 57	Werpín -La Roche en Andenne	24-17 km
27 juni	GR 126	Anseremme-Houyet	26-18 km
29 aug	GR 5	Saive-Banneux	23-20 km
26/27 sept	GR 57	zaterdag: Basbellain-Clervaux	17 km
	GR 57	zondag: Goebelsmühle-Diekirch	21 km
<i>LET OP: Inschrijven voor deze weekendreis kan t/m 31 mei; Het weekend gaat alleen door bij voldoende deelname</i>			
24 okt	GR 128	Zouteleeuw-Hoepertingen	24-17 km

Inschrijfgeld:	leden	niet-leden
dagtochten	€ 23,00	€ 27,00
weekend	€ 62,00	€ 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud.

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar **giro 706801**, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen** vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!
Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursieverzekering afgesloten.

Info & inschrijfadres: Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

WINTERSERIE 2009

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur voor koffie.
inschrijving vanaf 07.30 uur.
sluiting 10 t/m 40 km: 17.00 uur

Afstand/starttijd:	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15-10 km	09.00-12.30 uur
	60 km	07.00-07.30 uur

Start Nordic Walking	10-15-20 km	11.00 uur
	30-40 km	08.30 uur

Kosten:	10 km	€ 2,50
	15 km	€ 3,00
	20 km	€ 3,50
	30 km	€ 4,00
	40 km	€ 4,00

Prijzen inclusief koffie, thee of soep op de posten onderweg. Korting voor OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart.

Op de startplaats krijgt u een sticker voor in het wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling, tel. 073 - 5033322

AGENDA

Zondag 15 maart **SINT MICHIELSGESTEL**
Partycentrum Absoluut
St. Michielsstraat 1
5271 AL Sint Michielsgestel

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MAART

16 Fonny van Buul	Eindhoven
16 Lucie Coenen - Forstova	Eindhoven
17 Henny Rutten-Aarts	Sint-Oedenrode
17 Ted Liebrechts	Eindhoven
18 Martin Swarts	Veldhoven
19 Sjouke van de Heuvel	Uden
19 Diana Peskens	Maarheeze
20 Jan Dinnissen	Wijchen
20 Franny de Weeger - van de Loo	Eindhoven
20 Willemien Hietland	Aalten
20 Mariet Vogelsangs	Deurne
21 Henk Goorman	Reusel
21 Patty Sonnemans	Helmond
21 Ferry Fens	De Beerzen
21 Kitty Buijtenweg	Eindhoven
22 Ria van den Akker	Schijndel
22 Hennie van de Bogaart - Peters	Oss
24 Cees van Dijk	Waalre
24 Arno Naethuijs	Eindhoven
24 Karin Moeskops	Sint-Oedenrode
24 Nellie Feijen - Louwers	Soerendonk
24 Joke Tindemans	Heeze
25 Erik Dikken	Nijmegen

25 Jan Delisse	Erp
25 Rien Taks	Sint-Oedenrode
25 Frank Liebrechts	Heeze
26 Ber Stijnen	Heythuysen
26 Jo Willems	Gerwen
27 Elly Franken	Heeze
28 Paul Coolen	Nuenen
28 Theo van Hal	Rosmalen
28 Gerda Timmermans - Ooms	Best
28 Leny Stienen	Helmond
28 Ton Seetsen	Rosmalen
29 Hans van Erp	Nuenen
29 Gerard Dortmans	Veghel
30 Gonnje Aarts - Claasen	's-Hertogenbosch
31 Piet Heidema	Breugel
31 Hans Schrijvers	Hilversum
31 Toos van den Boom - Walravens	Helmond

APRIL		
1	Jan van de Boogaard	Veghel
2	Tony van Duijn	Utrecht
3	Martina Thijssen	Aarle-Rixtel
3	Vincent van Boerdonk	Keldonk
5	Piet van de Laar	Son
8	Hans Pranger	Handel
10	Claude Herman	Vielsalm (B)
10	Jozefien van Schijndel	Boxtel
10	Ans Ars-Janssen	Eindhoven
10	Petra Visser	Eindhoven
11	Toos Habraken - van Eck	Sint-Oedenrode
11	Corrie v/d Zwaluw	Best
11	Piet van der Voort	Uden
11	Kaja Coenen	Eindhoven
12	Net Janssen	Meijel
12	Leo Verwegen	Veghel
12	Lia Hulsmans	Son
13	Adrie Toonen	Wijchen
13	Corrie Tiersma	Eindhoven
13	Frits Eckenhausen	Broek In Waterland
13	Ans Verhagen - van de Wiggert	Erp
14	Ton van Dijk	Mierlo
14	Jan Stevens	Gassel
15	Lida de Boer	Maarsse
15	Paul Linsen	Eindhoven
15	Louis Beckx	Schaffen (B)
15	Henk Peters	Lage Mierde

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven, of
De Regent 286, 5611 HV, Eindhoven
040 - 2524404
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Marietje van Ooyn-van Lierop
Pastoor Hackerstraat 25,
5491 CE Sint-Oedenrode
Mevr. Jenny van Genugten
Eversestraat 28, 5491 ST Sint-Oedenrode

NIEUW ADRES, correctie :

Kees Mol en Inge van Egmond
moet zijn: David 't Kindtstraat 50,
4827 CR Breda

AANGEMELD ALS LID:

Dhr. Paul Scholte
Erasmuslaan 14, 5645 GA Eindhoven
Mevr. Tiny van Alphen
Veghelsedijk 8, 5738 RK Mariahout
Mevr. Fien Manders
Ontginningsweg 10,
5091 KN Westelbeers
Mevr. José Pijpers
Burg. Vissersstraat 133, 5037 PW Tilburg
Mevr. Wilma Pijpers
Boomstraat 158, 5038 GV Tilburg
Dhr. & mevr. Tiny & Corry
Assink-van Remunt
De Gijzel 16, 5268 CN Helvoirt
Dhr. Frans Derijcke & mevr. Marie-Paule
Vandenabeele
Westdorp 47, 8573 Tiegem (België)
Dhr. Will van den Brink
Weth. van Eschstraat 91, 5342 AS Oss

Dhr. Luc Dekeirsschieter

Spaarzaamheidstraat 1-D,
2830 Willebroek (België)
Mevr. Laura Broekhuizen
Kruidenlaan 91,
5491 KN Sint-Oedenrode
Mevr. Diana Peskens
Evenestraat 15, 6026 XV Maarheeze
Dhr. Theo Rovers
Speldenmaker 6, 5683 NZ Best
Mevr. Jo Bouwdewijns
Baron van Coehoornlaan 9,
5492 GR Sint-Oedenrode
Mej. Louise Gutteling
Nieuweweg 75, 3248 BD Melissant

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Mevr. Annelies Hunt, Eindhoven

OVERLEDEN:

Ad Mollen
Correspondentie-adres:
Willem Pijperstraat 2C,
5654 BM Eindhoven

VAN DE BESTUURSTAFEL

Afscheid van 'Mister OLAT'. Op de komende jaarvergadering hadden we als bestuur graag afscheid willen nemen van Theo Tromp. Onuitputtelijke duizendpoot, die veel, zéér veel voor OLAT betekend heeft, waaronder in totaal ruim 25 jaar als bestuurslid. Maar zoals bekend is onze 'Mister OLAT' een zeer druk bezet man. Op 21 maart is hij met een wandelgroep op pad op La Palma en daarom is hij verhinderd om de jaarvergadering bij te wonen. Vandaar dat het bestuur – en zeker te weten óók namens vele leden – Theo hier bedankt voor zijn geweldige inzet als bestuurslid en als onvermoeibare motor van veel OLAT-activiteiten. Theo, nogmaals bedankt!!!

Verkeersbegeleiders (vervolg). We weten het allemaal, de maatschappij wordt steeds complexer en de verantwoordelijkheid voor wat je als vereniging doet – of juist niet doet – neemt steeds meer toe.

Zo ook met verkeersbegeleiders. Kon je tot voor kort nog vol-

staan met een paar mensen die met handgebaren de automobilisten wat aanwijzingen gaven; tegenwoordig is een opleiding vereist en moet je ook als zodanig herkenbaar zijn.

Zoals vorige maand is aangegeven hebben inmiddels drie OLAT-leden de (korte) cursus verkeersbegeleiding gevolgd. Het zijn Jan van Boerdonk en Cor Verschuijten uit Sint-Oedenrode en Piet van Buul uit Eindhoven. Binnenkort volgen er nog eens een vijftal, zodat we bij OLAT kunnen voldoen aan de wettelijke eisen. Nieuwe geïnteresseerden blijven van harte welkom en kunnen zich opgeven bij onze voorzitter Joop Wesseling.

Winterserie 15 maart in St. Michielsgestel. Het is een hele klus om fraaie parkoersen te vinden, de lussen voor 6 afstanden te combineren, de rustposten op regelmatige afstanden neer te zetten en voor de juiste parkoerslengten te zorgen. Dat laatste lukt natuurlijk niet altijd. Zeker als je barrières zoals een spoorweg, een snelweg en de Dommel tegenkomt. Vandaar dat de 20 km deze keer 23 kilometers telt.

Parkeertip: bij het startcafé is er weinig plaats, maar in het centrum bij de toren voldoende. Van daaruit de Nieuwstraat inlopen, en ongeveer tegenover de Ruwenberg vind je het startcafé.

-Kees van Vessem-

IN MEMORIAM: AD MOLLEN

Enkele dagen nadat ik het nieuws van het overlijden van Adje gehoord had, schoot de volgende tekst van Robert Long mij te binnen:

*"Wat is het leven meer dan goed zijn voor jezelf,
En een paar anderen, je ouders en een vriend.
Als je gaat tellen, om wie je werkelijk geeft:
Een oude schoolvriend, een aardige collega van de zaak,
En dat is dat, dan ben je uitgeteld."*

Adje hoorde voor mij in dat kringetje. Wanneer ik Adje precies tegengekomen ben, weet ik niet. Het moet ergens voor de eeuwwisseling geweest zijn. Wat ik wel weet, is dat het tussen hem en mij meteen klikte. Wij hielden van wandelen en van het op zijn tijd een prestatie neerzetten, maar ook pauzeerden en finishten we uitgebreid in localiteiten, waarbij er menige kelk 'genuttigd' werd. Maar tussen de bedrijven door haalde hij wel als eerste Nederlander de titel 'Master Kennedy Walker'.

Het was altijd gezellig als hij aan de meerdaagse (OLAT) tochten deelnam. Adje was een graag geziene gast in de Ganzenheuvel. Heel goede herinneringen heb ik nog aan de twee Strandzesdaagses die ik met hem gelopen heb. We hadden onderweg een leuk ploegje. Het avontuur met het onder blote hemel slapen bij het Bollenbad van Noordwijk, waardoor onze spullen de volgende dag kletsnat waren, en een ander 'nat' avontuur: stromende regen op een traject in 2003, waarbij Adje dubbele 'lol' had, omdat hij zich opofferde om de tent in te pakken: ik mocht van hem al gaan lopen, om niet te veel achterstand te krijgen!

Over Tom Greuter, een andere overleden wandelvriend – wie kent hem nog? – schreef ik dat gezellige mensen als een mag-

neet gelijkgezinde geesten aantrekken. Dat er veel vrouwelijke 'geesten' waren waar Adje mee omging, dat zal voor Andrea helemaal geen punt geweest zijn.

En dan was er dus opeens die ziekte, waar hij zich in het begin helemaal niet door op de kop liet zitten. Met die infectie heeft hij in Sittard in 2007 toch nog 60 kilometer gelopen! Toen hij in mei dat jaar eerst in Eindhoven en toen in Maastricht in het ziekenhuis werd opgenomen, werd duidelijk dat hij er niet zo in 1-2-3 vanaf zou komen.

Maar ondanks alle ziekenhuisdagen en de zoveelste antibioticakuur bleef Adje altijd optimistisch. En door dat optimisme wisten wij, dat hij na zijn operatie op 27 januari enkele zware weken zou krijgen, maar dat er daarna beslist een definitief herstel zou komen. Het was daarom voor mij een enorme tegenslag toen ik het telefoontje kreeg dat hij er niet meer was. Hij is maar 61 jaar geworden.

Mijn medeleven gaat uit naar Andrea, die door alle bezoeken aan Maastricht en de bezoeken van de thuiszorg de laatste jaren

een heel chaotische tijd heeft gehad. En ook naar zijn zoon en dochter – en de kleinkinderen, die helemaal gek met hem waren en er ook niets van zullen snappen, waarom Opa er niet meer voor hen is. Of ik ooit nog zo'n goede wandelvriend zal tegenkomen? Ik betwijfel het...

Ad(je) Mollen
19 nov. 1947 – 10 feb. 2009

-Peter van de Ven-

Weermannen en thuisblijvers kregen ongelijk

In de Kempen kent de natuur geen grenzen

Het is zondag 19 januari, de dag dat OLAT op stap gaat in het verste westelijke stukje van de Kempen. In de nacht trekt er een storm over het Brabantse land en omstreeks 05:00 uur gaan alle sluisdeuren van de hemel open. Jammer genoeg wisten ze dat in Hilversum al een dag eerder en die waarschuwde het volk en raadde ons aan maar in bed te blijven.

Dan kennen ze Dini nog niet!! Eruit, en zorgen dat we op tijd bij camping De Hertenwei zijn. Er wordt gefluisterd dat er maar drie auto's kunnen staan....

Weliswaar is het nog donker als we om half zeven richting De Mierden rijden, maar van regen is geen sprake meer. De voedselvoorzieningswagen voor straks onderweg staat er al en ook Joop, Jos, Jet en een paar anderen zijn al aan de koffie toe. Een ruim zaaltje is gereed om de wandelgasten te ontvangen.

Tegen de tijd dat de startbel luidt is de zaal vol en kunnen we vol goede moed op weg. Ik blijf achter tot mijn maat er is, want die heeft gisteravond nog gebeld dat hij komt. Sjef laat echter nog even op zich wachten. Ik besluit alvast alleen aan de onderneming te beginnen.

Landgoed Wellenseind is doormidden gescheurd door de autoweg Hilvarenbeek-Reusel en we moeten die weg even oversteken, maar dan is het al vlug gedaan met alles dat op de 21e eeuw zou kunnen duiden.

Via een poort betreden we privéterrein Wellenseind: een natuurgebied dat slechts een benaming is voor een klein onderdeel van een indrukwekkend natuurmonument waardoor wij vandaag onze weg – of liever gezegd ons pad mogen zoeken. Hier alvast een hulde aan de man die het spoor voor ons heeft uit-

gezet en al die anderen die de pijlen op sublieme wijzen hebben geplaatst.

De dageraad heeft nog geen plaats gemaakt voor het zuinige daglicht dat ons vandaag wordt toebedeeld. De bospaden rijgen zich aaneen en in het schemerdonker is het goed opletten waar de pijl een andere richting aangeeft. Ik merk ook al dat het vandaag niet makkelijk zal zijn om te wandelen zoals dat eigenlijk bedoeld is. De heidevelden waarmee onze vroegere Kempen bijna helemaal was bedekt, ligt er hier nog net zo bij als toen de Bokkenrijders er tijdens hun strooptochten overheen raasden.

Hoe anders moet dat vele eeuwen later geweest zijn voor die geallieerde jongens die daar in 1943 zijn neergestort. De tekst op het monument waar we langs komen is nauwelijks nog te lezen, er staat:

'In de nacht van 28/29 juni 1943 kwam nabij deze plaats de Stirling BK 703 (OJ.K) van het 149 Squadron neer. De voltallige bemanning kwam hierbij om het leven.'

En dan volgen de namen van de jongens die hier hun leven voor onze vrijheid. Het pad is nauwelijks begaanbaar, maar het moet lukken, want alle voorgangers zijn er ook doorheen gekomen; tenminste dat hoop ik.

Waarom de mensen die in mijn buurt wandelen even later linksaf gaan voordat ze een slootkant opzoeken, weet ik dan niet, maar een tiental minuten later blijkt mijn rechtsaf slaan neer te komen op hetzelfde resultaat. Dat resultaat komt na enige tijd uit op een 'heerlijke' asfaltweg en niet lang daarna bij de eerste koffiepost.

Regina – ook weer een jaartje ouder–

deelt er bonbons uit en dat smaakt natuurlijk goed bij een bekertje chocolade.

We kunnen ook wel eens geluk hebben, en hier treffen we zo'n gelukje: er zijn geen zijpaadjes vol slijk te vinden. Maar dan gaan we weer zo'n klaphek door en zijn we samen met de wilde koeien te gast van het Brabants Landschap. Zodra we dat achter ons laten, zien we nog een monument midden in de natuur. Het tafereel is nu wat vrolijker: het stelt een 'opgehangen jas' voor, een herinnering aan het moment in 1993 toen hier wegens gemeentelijke grenscorrecties vijf gemeentes in één opgingen. Hoewel er een keurig pad ligt, mogen wij door de bosrand onze weg zoeken. Het zou een afgeleide kunnen zijn van voorsorteren op de snelweg, en inder-

daad: na een goeie halve kilometer slaan we rechtsaf een duister laantje in. Op de hei ligt een behoorlijk groot ven dat de Flaas wordt genoemd en nu weet ik weer waar we zijn. Het zal nu niet lang meer duren totdat de rustlocatie zal opduiken.

En inderdaad, na toch nog talrijke bochtjes komt daar uitspanning De Bockenreijder in zicht. Deze herberg kent een rijke historie en de overlevering wil dat hier in vroeger eeuwen bandieten vaak een inval deden na hun omzwervingen door de Kempen. Deze boeven gebruikte bokken als rijdier; vandaar de benaming van de boeven en de herberg.

Als trekpleister voor dagjesmensen bestaat deze gelegenheid echter pas 75 jaar – en het kan er behoorlijk druk zijn. Ik besluit hier op Sjef te wachten, die een halfuurtje na mijn vertrek de achtervolging heeft ingezet. Het is altijd weer een bijzondere gewaarwording om hier een poosje te vertoeven.

Op deze zondagmorgen is het niet druk, maar toch merk je aan alles dat het slechts stilte voor de storm is.

Ik heb mijn kopje koffie nog niet op, of daar komt Sjef om de hoek. Die had vanmorgen zijn 'tomtom' op Lage Mierde ingesteld en daar wisten zij niet beter of die camping ligt ergens achter Hoge Mierde en daarachter is niks anders meer....

Samen vertrekken we even later voor de volgende verkenning. Wij volgen geruime tijd het sterk meanderende riviertje de Reusel. Tussen de statige bomen vallen hier vooral de welig tierende rododendrons op.

Wat volgt er na de Bockenreijder: enkele verspreid liggende boerderijen, allemaal met witrood geverfde luiken. Het zijn pachtboerderijen van het vroegere landgoed De Utrecht. Ook daar is het heerlijk toeven. We komen langs het hoofdgebouw van het landgoed, met toren en al.

Het gebouw werd zo'n honderd jaar bezet door de nieuwe eigenaren, verzekeringsmaatschappij D'Utrecht, die de omgeving liet cultiveren door de Heidemij. Het terrein is 2700 ha groot en herbergt een brok natuur. Het zou echter Fortis niet zijn als er heden ten dage wat 'nieuwbouw' wordt gepleegd in de vorm van wat verblijfjes, die wat luxer uitpakken. Om de mensen in hun drukke bestaan nog enig vertier te bezorgen is er voorzien in een golfterrein met heuveltjes en dalen, vlaggetje en waterpartijen; onschuldig vermaak – en het loopt....

Het begint te miezeren zodra onze soeppost in zicht komt. En daar worden we getraakteerd op een heerlijke erwtensoep. Na een half uurtje is de bui alweer over en komt warempel het zonnetje er nog even bij. De paden worden nu echter haast onbegaanbaar en na elke 'bunthoop' kun je een gat ver-

wachten. Trouwens, in mijn rechter been begint een spier vervelend te doen. En omdat Sjef eigenlijk nog naar een feest moet, stel ik voor om vandaag toch maar voor de 30 te gaan.

Zo gezegd, zo gedaan en daar duikt de afslag op richting Tuldense heide; het Rovertse bos laten we aan anderen over. Wij zijn nu in België en nergens is ons opgevallen waar een scheidingslijn eens geweest moet zijn.

Bij het Jachthuis, ergens midden in de bossen, kunnen we de dorst lessen. Het knusse café heeft Leffe op de tap, maar cola is ook te krijgen.

Niets wijst erop dat we vandaag de bewoonde wereld nog zullen binnengaan, of het moest dat wat achteraf gelegen hoopje verbouwde caravans zijn. Niet lang daarna staat de achterdeur van de Hertenwei gastvrij voor ons open en zijn we terug van een heerlijk ommetje weggeweest.

Jammer dat zo velen het lieten afweten vanwege een weersvoorspelling die niet uitkwam. Toch nog 595 wandelaars die wél kwamen opdagen en net als wij hebben genoten.

-Ad van Asten-

HALLO WANDELAARS!

Een mooie dag in Lage Mierde

Hallo wandelaars! Van mij weer eens een wandelverslag voor het OLAT Nieuws – na alle drukte van de verhuizing.

Corné, Kees en ik gingen zondag 18 januari weer eens naar een winterserietocht, in Lage Mierde. Veel bos en heide; een mooie omgeving. Vandaag waren wij te gast bij camping De Hertenwei. In de zaal was het heel gezellig, echt OLAT.

Na ongeveer 5 km wandelen was er een mooie en gemoedelijke rust. We namen brood en iets te drinken, en liepen weer verder. En ja hoor: de modder bleef ook niet uit. We moesten over een sloot met een stuk ijzeren plaat – redelijk link, maar daar klagen we niet over. Dan nog twee wagenrusten. Voor soep was het weliswaar een beetje vroeg maar het smaakte heerlijk.

Na ongeveer 12 km kwamen we aan in België, bij het jachthuis in Poppel. Daar troffen we Jos en Jet van den Bersselaar. Rond 15:45 uur kwamen wij hier aan. Kees, Corné, Rudolf – 'het rendiertje' genoemd in de wandelgangen – en ik namen een heerlijk trapstje. Kortom: het was een mooie dag.

We waren rond 8:00 uur vertrokken en kwamen rond 17:30 uur weer binnen.

Met de groetjes van de Globetrotters,

-Kees en Inge Mol-van Egmond-

WoD-tocht van 10 februari 2009:

Zonder de vrouwen loopt het blijkbaar verkeerd

Het is enkele dagen voor we de dinsdagwandeltocht gaan lopen in de Loonse en Drunense duinen. Met spanning kijken we naar de weersvoorspelling voor die dag. Het belooft niet veel goeds... Voor dinsdag 10 februari wordt een heel onstuimige dag voorspeld; de slechtste dag voor de komende week. Ook de dagen daarna, dus vlak voor de wandeling blijft de voorspelling gehandhaafd. Jammer, jammer, jammer, want we hebben zo ons best gedaan om er een schitterende wandeling van te maken. Wat hebben we genoten van dit prachtige stukje natuur in de voorbereiding naar deze tocht. We, dat zijn Kees en Nettie van Iersel en Toon en Mieke van Boxtel. Drie, vier keer zijn we te veld geweest om de route goed op papier te krijgen.

Dan is de dag van de wandeling aangebroken, Nettie ('het weer is te slecht om te gaan wandelen') en Mieke ('met dochterlief naar het ziekenhuis') ontbreken op het appèl en verder zijn slechts de grootste fanatiekelingen onder de dinsdagwandelingen present. Dat Nettie en Mieke niet meegaan, zou ons in de loop van de dag nog aardig opbreken; daarover later. Zoals gebruikelijk na de koffie, en na de mededeling van Kees dat we op 12 mei een wandeling organiseren van Teuven naar het drielandpunt (opgeven tijdens komende dinsdagwandelingen), gaan we om

10 uur met 32 personen op stap. Het weer is prima en al gauw doet het praatje de ronde dat er bij de weerberichtdienst een stelletje amateurs zit dat geen fatsoenlijke weersvoorspellingen kan doen. Heerlijk, met een temperatuur van 8 tot 9 graden voelt het zalig voorjaarsachtig aan. De route is schitterend en menigeen zal zich een eerdere uitspraak van mij herinneren dat het altijd mooi weer is tijdens de dinsdagwandeling.

Maar dan loopt het tegen 12 uur; het begint te waaien, de temperatuur daalt aanmerkelijk en geleidelijk aan begint het te regenen en te sneeuwen. Geen nood, we zijn bijna aangeland bij het middagcafé: De Drie Linden in Giersbergen. Een kop koffie, thee of erwtensoep laat zich hier goed smaken. Ondanks het alsmaar slechtere weer besluiten we om de tocht geheel volgens de beschrijving af te werken en geen stukken af te snijden. Het is ondertussen nog harder gaan waaien, sneeuwen en regenen. We krijgen weer respect voor de weerprofeten op radio en televisie, ze blijken het daar toch bij het rechte einde te hebben gehad. Jammer, maar het is dinsdag toch niet altijd mooi weer... Wat er echter bijkomt is nog minder prettig dan het erbarmelijk slechte weer; we zijn de weg kwijt – en dat juist met dit weer (of juist daarom). Ja, horen we vooral de dames onder de wandelaars zeggen, het komt natuurlijk omdat Nettie en Mieke er niet bij zijn. Met het hoofd zo diep mogelijk weggedoken in regenkleding wandelen we verder en met een paar kilometertjes méér bereiken we om half vier dan toch weer het eindpunt; camping De Vondst in Cromvoirt.

Ondanks het slechte weer en ondanks extra kilometertjes kregen we toch nog een applaus voor de mooie route, die ongetwijfeld nog eens herhaald zal worden (en dan met mooi weer). Excuses voor het verkeerd lopen van Kees en Toon, en volgende keer beter (we nemen dan onze vrouwen wel mee).

Met een vriendelijke wandelgroet,

-Kees van Iersel-

CONSTANT AAN DE WANDEL

Winterserietocht Prinses Marijke te Geldermalsen

Op zaterdag 7 februari 2009 organiseerde cwsv Prinses Marijke vanuit hun clubgebouw te Geldermalsen een wandeltocht. De start was om 9.00 uur.

We startten vanuit de achterzijde en gingen via diverse straten naar een plantsoen met water aan de rechterzijde. We wandelden door het plantsoen met passage van hekjes tot aan een fietspad. Daarna volgden we fietspaden met oversteek van een spoorlijn. Na oversteek van de spoorlijn langs een fietspad naast de drukke weg (ventweg) gaan volgen tot Est.

In Est was de verzorging in een tent, waar we gratis koffie namen. Na de verzorging Dreef vervolgden we onze tocht tot aan het fietspad, dat we rechtsaf insloegen (Estse Omloop) tot aan Van Pallandweg/Repelsestraat. Aldaar aangekomen liepen we over bospaden door het landgoed Neerijnen, met uitzicht op het kasteel (nu gemeentehuis), dat we passeerden.

Inmiddels naderden we de Waaldijk, welke we volgden richting Waardenburg met passage van de spoorlijn. Na enige tijd naderden we het dorp Waardenburg. Via diverse straten bereikten we het dorps huis 'De Koeldert', waar de grote rust was.

Na de pauze via de straten van Waardenburg tot aan het spoorviaduct. Daarna via Pekdel en Merk, en vervolgens over het viaduct richting Meteren. In Meteren liepen we langs binnenwegen richting Geldermalsen tot aan de spoorlijn, die we overstaken. Daarna langs plantsoenen met passage van de molen en vervolgens via straten naar de finish.

Het was een goede tocht. Aanvankelijk donker weer en daarna wat lichter en in de loop van de dag wat zon. Er gingen van start 526 wandelaars, verdeeld over diverse afstanden.

-Constant Dedel-

Willy Timmermans maakt (eindelijk) zijn debuut

Pondjes vliegen eraf tijdens de Bossche 100 (+10)

Vandaag neem ik voor de eerste maal deel aan de Bossche 100 – voor mij maar meteen 110. Want wat maakt nu 10% meer uit over deze afstand?

Dit is de 22^e editie en nooit eerder ben ik hier geweest. De reden daarvoor is dat ik vroeger geen behoefte had om dit soort tochten te doen. Toen ik in de jaren '90 wel lange afstandstochten zou kunnen doen, had ik in januari geen mogelijkheid in verband met mijn werk. Nu ik alleen ben en in drie ploegen werk, is voor mij de mogelijkheid wel aanwezig, alhoewel ik er wel door Rinda aan herinnerd moest worden. Om iets na 21.00 uur ben ik in Den Bosch aanwezig en meld ik mij aan voor de wandeltocht.

Natuurlijk zoals altijd bij dit soort wandelevenementen zie je weer dezelfde gezichten. Een heel legioen Belgen, Vlaams en Franstalig, is ook weer aanwezig. België is nu eenmaal het wandelland waar veel lange afstand wandelaars vandaan komen.

Lamp kapot

Bij het gereed maken voor de wandeltocht is een van de deelnemers zo vriendelijk om tegen mij aan te lopen en mijn opwindlamp uit mijn handen te stoten. Met een harde plof valt deze op de grond en is zover stuk dat hij het niet meer normaal doet. Als ik de lamp wil gebruiken moet ik blijven draaien. Dit zal wel wat problemen gaan geven. Even denk ik er nog aan Ronnie te bellen om mijn nieuwe hoofdlampje te laten brengen. Maar ja, bij nader inzien vind ik dat toch ook weer te gek.

Direct na de start stormen de mannen en vrouwen weg, zoals altijd. Waarom toch? Ik ga samen met een voorheen long distance runner onderweg en wij

bereiken toch ook een snelheid van rond de 7,5 km per uur, wat voor mijn gevoel eigenlijk al wel heel snel is.

Als we bij de eerste post aankomen op 9,2 kilometer hebben we er maar 70 minuten over gedaan. Het is gekkenwerk. Vanaf nu ga ik echt wat langzamer. Waar mijn maatje verder is gebleven, weet ik niet. In de rustplaatsen heb ik hem nog wel gezien maar verder onderweg niet meer.

De nacht is niet erg koud, af en toe steekt er wel een koude wind op. We moeten door diverse modderige stroken, die er soms wel erg slecht bijliggen. Mijn voeten beginnen door het opgenomen water behoorlijk nat te worden. Gelukkig ben ik in het bezit van een paar voeten die daar geen problemen mee hebben.

Reeën

Telkens al we bij een verzorgingspost aankomen, neem ik wat te eten en te drinken. De inwendige mens wil graag gevoed worden en we hebben voor dit soort tochten nogal wat energie nodig. Voor mijn gevoel gaat het goed en ik ken niet echt problemen.

Als we bij de caférusten aankomen moet ik een extra rondje van circa 3 km maken om aan de 110 kilometer te kunnen komen. Als vast maatje, omdat zij het me persoonlijk gevraagd heeft, wandelt Ilona met me mee. Tijdens het lusje bij de Pimpernel in Berlicum heb ik Ilona er op geattendeerd dat er juist drie reeën ons pad kruisten. Ik heb veel mensen enthousiast horen reageren op

zulke opmerkelijkheden, maar Ilona spant toch wel de kroon denk ik. Deze dag kon voor haar dus ook niet meer kapot.

Bij terugkomst in De Pimpernel na een lusje van 3,4 km stapt ook Rinda binnen, die er voor mijn gevoel al wel erg moe uit ziet. Niet dat ik er nu nog spick & span uit zie, maar Rinda heeft toch teveel gegeven tot nu toe. We hebben er hier $61,1 + 2,8 + 3,4 = 67,3$ km opzitten en hebben nog circa 40 km te gaan tot aan de finish. Als alles een beetje meezit kan ik voor half vijf wel weer terug zijn in Den Bosch.

Plat ter aarde

Vanaf hier gaan we, met een klein ommetje de verkeerde kant uit, weer richting Den Bosch. Via de stuifzandgebied in de buurt van Rosmalen komen we bij Empel terecht, waar we de laatste grote rust hebben in café De Lachende Vis.

In dit stuk gebeurt mij weer eens een keertje iets wat mij echt zelden overkomt. Ja, ik ben gevallen. En hoe?

Op een smal slingerpad stap ik eerst over een boomstronkje. Het volgende stronkje dat onder wat afgefallen blad verstopt ligt, daar schop ik met mijn linker voet tegen. Omdat nu mijn stap niet meer uitkomt, trap ik met mijn rechter voet tegen weer een stronkje aan, waardoor ik echt gestrekt voorover plat tegen de aarde stort.

Willy de Hey, die een honderdtal meters achter mij aankomt heeft het niet gezien. Gelukkig maar. Sukkel dat ik ben, beter opletten. Nee, ik had geen slaap, ik heb ruim voldoende Red Bull gedronken wat me echt wel wakker heeft gehouden.

Met een pijnlijke rechter enkel van de trap tegen het boomstronkje en een pijnlijke linker schouder van de val vervolg ik mijn weg. De aarde probeer ik zo goed mogelijk van mijn kleren en mijn handen af te vegen, zodat ik er toch nog wel redelijk uit zie. Bij de volgende wagenpost valt het in elk geval niemand op dat ik gevallen ben. Het stuk naar café De Lachende Vis in Oud Empel is een makkie.

Kastelen

Ik meld dat wij er weer zijn, en haal even de routeomschrijvingen van Ilona en mijzelf op. Belofte maakt schuld, dus wacht ik even op Ilona om direct het laatste extra lusje van 3,1 km te gaan doen.

Als we de Bolwoningen in Empel passeren is Ilona niet te spreken over deze woonvorm. We doen ons lusje niet echt vloeiend omdat hier en daar de omschrijving niet echt duidelijk is en er niet is gepijld. Maar door goed uit te kijken en wat creatief te zijn, zijn we wel binnen een half uurtje terug.

Hè, hè, nu even nog een verplichte pauze van een half uur. Als de tijd voorbij is, begin ik aan de laatste 15 kilometer. Het is linksaf, en in de routeomschrijving zie ik dat we de kastelen Engelen gaan passeren. Omdat ik uit Veghel kom wist ik al dat dit grote wooncomplexen zijn die er uitzien als moderne kastelen. Ik ben wijs genoeg om tegen niemand te zeggen dat dit gloednieuwe gebouwen zijn en niet, zoals enkele wandelaars verwachten, oude kastelen. Als je op afstand kijkt, zien ze er ook echt uit als kastelen en het is een prachtige aanblik. Heel mooi om hier tussendoor te wandelen.

Even verder komen we via het Engeler Visserpad en wandelen we heel lang langs het Engelermeer. Ik realiseer me dat bij dit meer een aantal jaren geleden een overleden baby te vondeling is gelegd. Na veel gedraai en geslinger komen we uiteindelijk zelfs bij de plaats waar dit is gebeurd. Een klein aandanken is hier geplaatst. Nu heb ik er een beetje spijt van dat ik de camera niet bij me heb.

De laatste wagenrust komt ook al in zicht. Nog even een bekertje ranja en ik bedank de mensen van de verzorging en ga beginnen aan de allerlaatste

4,2 kilometer. Och, wat kan me nu nog gebeuren. Het gaat goed en heb eigenlijk nergens last van. Alleen mijn rechter enkel doet wat pijn, maar dat komt door de struikeling in het bos van een paar uur geleden.

Veel te vroeg

Als ik weer bijna terug in Den Bosch ben zie ik plotseling Roel staan, die op Rinda staat te wachten. Veel en veel te vroeg was Roel al hier. Ik heb Rinda beloofd om haar even naar Uden toe te brengen, maar dat hoeft dus nu ook niet meer.

Roel en ik lopen samen een klein stukje op, maar omdat mijn tempo nog behoorlijk hoog ligt, haakt Roel na enige tijd toch ook weer af. Roel weet al dat Rinda zeker een half uur of misschien nog wel meer achter mij zal binnen komen. Als ik op mijn klokje kijk verbaas ik me er van dat ik als het een beetje meezit nog vóór 4 uur binnen kan zijn. Dat kleine stukje moet toch wel wat sneller kunnen om er voor te zorgen dat dat gaat lukken.

Nadat ik me inderdaad heb afgemeld om iets voor 4 uur, het wandelboekje heb laten stempelen, een diploma heb gekregen en een overheerlijk chocobol in ontvangst heb genomen, is het tijd om even te zitten en bij te kletsen. Jammer dat ik Ilona niet meer terug gezien heb. Het was voor mij om 17.00 uur echt de hoogste tijd om naar huis terug te gaan – en dit zonder ongelukken te doen. De slaap begint nu toch aan me te trekken.

Ik neem afscheid van Rinda, Roel en vele andere wandelaars en medewerkers van deze Bossche 100.

Aan het einde van deze 107 kilometer wandeltocht heb ik geen blaren, wel een dikke rechterenkel door de heftige valpartij in de zandverstuiving bij Rosmalen, die mij de rest van de tocht is blijven irriteren.

Tenslotte

Bij vertrek woog ik 68,7 kilo en na thuiskomst blijkt mijn gewicht nog 67,2 kilo. Mij is deze Bossche 100 heel goed bevallen en daarom denk ik volgend jaar weer van de partij zal zijn. Ik wil hier ook alle mensen die deze Bossche 100 tot een succes hebben gemaakt alsnog bedanken.

-Willy Timmermans-

<http://www.wandelervaring.nl>

Voor Regina sr, Regina jr, Arnold en Ad was dit hun laatste B-100 (cartoon: Bart vd Kraan)

'Familiebedrijf' Martens is blij met goede overdracht

Joop kan in B-100 al haar ervaring en passie kwijt

Het lijkt misschien of ik in mijn wandelcarrière hier helemaal naartoe heb geleefd, maar dat is dus echt niet zo", zegt Joop Reichenfeld. Het overviel haar zelfs een beetje toen ze vorig jaar werd benaderd door Regina en Ad Martens, die in haar de meest geschikte kandidaat zagen om de kar te gaan trekken bij de Bossche 100.

Inderdaad heeft Joop op velerlei terrein ervaring opgedaan die haar goed van pas zal komen: als routebouwer, pijler en controleur en in de verzorging. Bovendien heeft ze de tocht éénmaal zelf gelopen. Dat zij in Den Bosch woont is een pré; de familie Martens woont in West-Brabant.

Oplettende lezers van Joop's wandelblog hadden vorig jaar al kunnen vermoeden dat zij bezig was met het uitzetten van het parkoers voor 2009. Ook was halverwege het jaar de B-100 site al geruisloos door haar overgenomen van Ad Martens. Maar de overdracht bleef geheim tot aan de start van het evenement. Voor vele trouwe deelnemers en medewerkers kwam deze stap dan ook als een verrassing.

Daarom werd op de eerste caférust in Esch toch een kleine ceremonie georganiseerd. Bart van der Kraan – Joop's partner en cartoontekenaar van beroep – had een karikatuur getekend van het scheidende team: Ad, de twee Regina's en Arnold, en die werd aan de familie aangeboden, met ieders handtekening op het passepartout. Verder was er een dikke Bossche bol en hield Boetje (die wel op de hoogte was) een toespraak. „Tot slot werd het meetwielte aan mij overhandigd, maar dat zal ik nooit gebruiken; ik zet de routes altijd uit met GPS", zegt Joop.

Dat de B-100 een nogal ruige reputatie heeft, komt haar goed uit: „Ik vind het gewoon leuk om gekke paadjes te zoeken." Het spectaculairste van dit jaar was misschien wel de passage onder de snelweg A2, vlak langs de Dommel, een doorgang die nog maar ternauwernood bruikbaar was vanwege de hoge waterstand.

Regina toont zich een maandje later in Brandevoort reuze opgelucht over hoe het allemaal is geregeld. „Wij waren al een poosje op zoek, want ik ben 59 en Ad 60, en we hebben jonge kleinkinderen. We draaiden al mee vanaf de derde

editie. Eerst hielpen we tassen sjouwen, later ging Regina junior in de leer voor de administratie, en uiteindelijk hebben we het helemaal overgenomen. We hebben het altijd graag gedaan, maar als er keuzes gemaakt moeten worden, gaat nu de familie voor. Dat maakte de B-100 kwetsbaar."

Doordat Joop, Bart en Boetje vorig jaar een deel van de route uitpilden, wat volgens Regina heel leuk ging, werd de oplossing eigenlijk vanzelf aangedragen. Toevallig waren net de oude badges op en wilde Bart het nieuwe logo wel ontwerpen. „Een frisse start, met nieuwe inbreng", zegt Regina tevreden.

De familie Martens blijft het komende jaar op de achtergrond nog wel beschikbaar voor advies & bijstand. Daarnaast kan Joop terugvallen op een hecht team vrijwilligers, van wie velen lid zijn van OLAT. Onder hen Bert Timmermans, die al een

jaar of dertig voor de B-100 de pijlen ophangt en ze er ook weer afhaalt. Weer of geen weer.

-MK-

VOORUITBLIK WINTERSERIE SINT MICHIELSGESTEL

De laatste winterserietocht van dit voorjaar heeft het lommerrijke dorp Sint Michielsgestel als uitvalsbasis. Vanuit het startlokaal zijn de wandelaars vrijwel meteen het dorp uit.

Ze lopen een stukje stroomopwaarts langs de Dommel, steken die over en lopen aan de andere kant verder tot een stuw. Daar buigt de 10 km af om via landgoed de Zegenwerp (van Het Brabants Landschap) terug te keren. Onderweg doen zij voorbij de Esscheweg nog de derde wagenrust aan, waar aan het eind van de dag alle afstanden weer samenkomen. De rest gaat allemaal de stuw over. Langs een oude molen bereiken zij via de Wielsche Hoeven weer de Dommel, die hier zeer sterk meandert. Vlak voor Gemonde volgt dan de eerste wagenrust.

Hier vindt weer een splitsing plaats: terwijl de 15 en 20 km in het Dommeldal blijven en achter de waterzuivering nabij de A2 een grote wandel/fietsbrug oversteken, gaan de drie langste afstanden door naar Gemonde. Ze komen langs oude gehuchtjes en passeren op hun tocht door de landelijke omgeving vele klaphekjes. Waar vervolgens de 30 km een stukje afsteekt, gaan de 40 en 60 km door naar de Geelders, een groot natuurgebied met gemengd bos. Zij vinden daar ook de eerste caférust: 't Groene Woud. Vervolgens gaat het via een laarzenpad nog een stukje verder door dit fraaie natuureservaat.

Voorbij de Schijndelse Dijk pikken zij de Dommel weer op en lopen over veldweggetjes naar de tweede wagenrust. Hier is ook

de samenkomst met de 30 km. Na de rust lopen zij eveneens de fiets/voetbrug achter de waterzuivering over. De 15 km buigt vanaf hier al af naar het noorden. De 30, 40 en 60 km zakken juist af in de richting van Boxtel en gaan landgoed Sparrenrijk in. Vervolgens bereiken zij via recreatieplas de Langspier en een mooi knotwilgenpad de tweede caférust, het Essche Pumpke in Esch. De 20 km loopt een heel eind met hen mee, maar mist net deze caférust – tenzij men er een omweg van 3 km voor over heeft.

Voorbij Esch wordt de Essche Stroom overgestoken, eerst via een stuw en later over een brug. Na het passeren van het spoor komt landgoed Eikenhorst in zicht, waar veel reusachtig grote rododendrons groeien. Daarna gaat men de A2 onderdoor, op weg naar de derde wagenrust waar alle afstanden samenkomen. De laatste kilometers terug naar Sint Michielsgestel leggen zij gezamenlijk af.

Voor degenen die 60 km gaan lopen is er voorafgaand aan deze route nog een extra lus van 20 km gemaakt. Deze wandelaars vertrekken uiterlijk om half acht. Ze doen eerst kasteel Haanwijk aan, vervolgens het Sterrenbos en de Pettelaar om via Maaskantje/Den Dungen terug te keren naar het startlokaal. Daar kunnen ze even op adem komen voor ze aan de 40-km-tocht beginnen.

Praktische informatie vindt u op pagina 5.

In luttele jaren is Brandevoort uit de grond gestampt, een woonoord met stadse allures. Toch hoefden de winter-serie-wandelaars alleen even het spoor onderdoor, en het groen wenkte al.

Jan van de Zanden maakte zich verdienstelijk door op een van de caf erusten de kaartjes af te stempelen, terwijl verzorgingsman Aad Levering nu juist de wandelschoenen had aangetrokken.

Behalve natuurschoon was er onderweg ook het nodige oud-Brabants cultuurgoed te zien, zoals de molen in Lieshout en kas-teel Croy.

ZIEKENBOEG

Of **Cor Broerse** 21 maart aanwezig kan zijn op de jaarvergadering was bij het ter perse gaan van dit nummer nog niet zeker. Al een jaar lang is Cor aan het tobben met zijn gezondheid – wat ook de reden is dat hij zijn bestuursfunctie bij OLAT ter beschikking stelt en zich bovendien heeft moeten afmelden als tijdwaarnemer in Olland. Tot zijn grote frustratie, want Cor is een echt verenigingsmens en wil graag zo lang mogelijk actief blijven. Geraniums? Niks voor hem.

Maar ja, het lijf werkt niet mee. Nadat zijn linker knie al driemaal was geopereerd wegens reuma/artritis, begon de rechter op te spelen. De gebruikelijke injecties hielpen niet, en vervolgens bleek dat er een bacteriële infectie in het spel was. Daarmee belandde hij begin februari voor twee weken in het ziekenhuis, met een infuus. „Net een gevangenis, je kunt nergens heen.“

Voor het noodgedwongen isolement (van al zijn activiteiten is alleen de Rollover wandeltocht voor rolstoelers overgebleven – tweede editie op 25 april vanuit Gorkum) valt hem zwaar. Daarom is Cor extra blij met een bemoedigend kaartje of telefoontje. Naar: Hoffmanstraat 22, 4143 BE Leerdam of 0345-615530.

OLAT.NL

Jan van Berkel heeft de afgelopen tijd veel werk gehad aan het nalopen van stukken Airbornepad. Een wel zeer oplettende wandelaar had een hele waslijst met meldingen doorgegeven waar de route niet meer klopt met de beschrijving in de gids, die alweer bijna vijf jaar geleden is gemaakt.

Met name op kaart 11 van het gidsje is intussen het een en ander veranderd. Andere wijzigingen waren er op kaart 2, kaart 6, kaart 12 en kaart A. Niet dat dit altijd tot nieuwe beschrijvingen moet leiden; soms wijst het zich vanzelf. Waar dat niet zo was, zijn tevens extra markeringsstickers geplakt ter verduidelijking.

Omdat internet het handigste middel is om routewijzigingen te vermelden, heeft Jan op onze website alle recente correcties op een rijtje gezet.

Dus: gaat u het Airbornepad (of een ander OLAT-wandelpad) lopen, kijk dan altijd eerst op olat.nl!

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP - LPS

De stand per 28 februari

1	Marcelino Sobczak	3095	4
2	Wim van Cappelle	910	3
3	1 Hanny Klumpkens	610	1
	Gerrit van Haandel	610	1
	Hans Pranger	610	1
	Hugo Prinsen	610	1
	Wim Freriks	610	1
	Jan Dinnissen	610	1
	Ernst Westerhoff	610	1
	Frits Mennen	610	1
	Theo Klanke	610	1
	Willy Timmermans	610	1
13	Claude Herman	580	1
	Co Tops	580	1
	Cees Punselie	580	1
	Pieter Boots	580	1
	Klaas Bakker	580	1
	Jelte van der Zee	580	1
	Nico van Hassel	580	1
2	Riet Emans	580	1
	Cor vd Heijden (F)	580	1
	Servee Derks	580	1

2	Mariette v Ampting	580	1
	Rob van Stuivenberg	580	1
2	Jeannette v Boerdonk	580	1
	Ton de Jong	580	1
2	Rinda Scheltens	580	1
	Henk Vink	580	1
	Wim van Gemert	580	1
	Evert v Ampting	580	1
	Hans de Vries	580	1
	Ad Verbakel	580	1
2	Coby Visser	580	1
	Dennis van Reeden	525	1
35	Ronald Iliohan	310	1
36	Gerrit Arfman	305	1
37	Paul Koks	135	1

Agenda clubkampioenschap 2009

Datum	Startplaats	Categorie	Afstanden	Beloning / Bonus
15 mrt	St.-Michielsgestel	OLAT Winterserietocht	60 km	350
21 mrt	Bakhuizen (Fr)	FLAL Gaasterlandtocht	60 km	250
28 mrt	Amsterdam	Amsterdam-Hoorn	42 km 195 m	100 / g 200 z 175 b 150
04 apr	Katwijk (Cuijk)	De 65 Land van Cuijk	65 km	300
11 apr	Sittard	Kennedymars	80 km	360 / schema binnen 13.00u
18 apr	Castricum	De LAT Bos-Duin-Strandtocht	60 km	250
18-19 apr	Loon op Zand	Nacht van Loon	>95 km in 15 u	95 km / schema 350 / boven 95 km
24-25 apr	Dordrecht	Kennedymars WIK/RWV	80 km	360
25-26 apr	Haarlem	Euraudax Kennedymars	80 km	360
02/03 mei	Bocholtz	Mergellandroute	135 km	550
08/09 mei	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	360
15/16 mei	Hilversum	LAT Kennedymars	80 km	360
20/21 mei	Odoorn	Kennedymars	80 km	360
23/24 mei	Weert	Int. Wandelevenement OLAT	100 EM 24 u >144 km 50 km 100 km 50 EM 24 u 105-144 km	schema / 500 schema / 500 schema / 300 schema / 400 schema / 360 400
30/31 mei	Utrecht	Nachttocht Utrecht -Apeldoorn	75 km	350
30/31 mei	Anna Paulowna	Kennedymars N-H-N	80 km	360

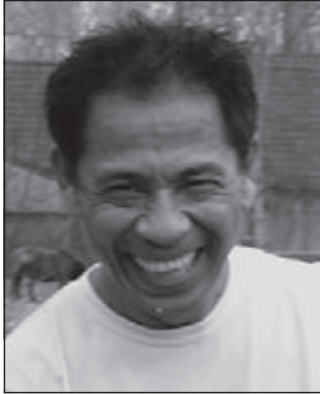
Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten@chello.nl of 0499-473767.

HAGEL EN SNEEUW IN TWEEDE DEEL WINTERSERIE VAN 8 FEB. BIJ DE LAT

De weersverwachtingen voor 8 februari waren slecht (sneeuw en hagel), maar om 12 uur scheen in Amsterdam het zonnetje en na het startschot stoven op verschillende afstanden ruim 30 atleten weg.

In deze winterserie van De LAT kozen elf atleten voor de 5 kilometer. Van hen was Peter van Hove uit België het snelste.

Voor OLAT kwamen Boetje Hulselan en Klaas Bakker in het geweer. Boetje wandelde zo'n 10,5 km/uur en eindigde daarmee op een tweede plaats. Klaas wandelde ruim 1 km/uur langzamer, hetgeen resulteerde in een zevende plaats.

Op de 10 kilometer gingen vijf deelnemers van start; Marcelino voorop. Hij bouwde zijn voorsprong op nummer twee, Theo Koenis, gestaag uit. Ruim

genoeg voor een noodstop in de laatste ronde. Na de stop passeerde Marcelino nog bijna een minuut eerder dan Theo de finish.

Nadat de wandelaars van de 5 en 10 km waren gefinisht en onder een warme douche stonden, pakten donkere wolken zich samen boven het parcours en stak er een gure wind op. De zon werd verdreven en een korte tijd later vlogen de hagel- en

Winterserie De LAT: 30 km prestatie-loop in A'dam, 8 feb. 2009

(13 deelnemers)

naam	vereniging	tijd	km/u
1 Frank van der Gulik	De LAT	3:04:34	9,8
2 Marcel Dekker	De LAT	3:39:26	8,2
3 Ton Breedveld	De LAT	3:40:04	8,2
4 Wim van Cappelle	OLAT	3:44:48	8,0
5 Jan de Vos	De LAT	3:54:28	7,7

sneeuw buien je om de oren. De natte sneeuw mengde zich met de modder op het parcours, resulterend in een blubberende glibberige smurrie. Niet bepaald ideale omstandigheden om te wandelen. De meeste deelnemers op de 30 km lieten zich niet uit het veld slaan en stapten onder deze barre omstandigheden dapper door.

Frank van der Gulik had geen concurrentie en won de wedstrijd met ruime voorsprong, ruim een half uur later gevolgd door nummer twee: Marcel Dekker.

OLAT-lid Wim van Cappelle deed ook goede zaken. Hij wandelde vóór in het veld. Echter in de laatste ronde kreeg Wim last van zijn kuitbeen, waardoor hij zijn tempo ietwat moest temperen. Desondanks passeerde hij net binnen 3¼ uur als vierde de eindstreep, waardoor zijn gemiddelde nog net boven de 8 km/uur bleef steken. Gezien de omstandigheden een prima resultaat.

Winterserie De LAT: 10 km snelwandelen in A'dam, 8 feb. 2009

(5 deelnemers)

naam	vereniging	geb.	tijd	km/u
1 Marcelino Sobczak	Unitas *)	1968	53:42	11,2
2 Theo Koenis	De LAT	1951	54:34	11,0
3 Paul Altena	De LAT	1964	1:03:27	9,5
4 Pedro Huntjens	Unitas	1967	1:06:59	9,0

*) Ook lid van OLAT

Winterserie De LAT: 5 km snelwandelen in A'dam, 8 feb. 2009

(11 deelnemers)

naam	vereniging	geb.	tijd	km/u
1 Peter Vanhove	ACHL	1981	26:53	11,2
2 Boetje Hulselan	OLAT	1955	28:21	10,6
3 Hans van der Knaap	RWV	1959	28:56	10,4
4 Alex Wijsman	De LAT	1948	29:00	10,3
5 Ad van Oijen	av Weert	1944	30:18	9,9
6 Ron Timmermans	RWV	1982	30:49	9,7
7 Klaas Bakker	OLAT	1937	32:05	9,4

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

datum	plaats	vereniging	informatie
15 mrt	Rotterdam	RWV	Uurwedstrijd snelwandelen op baan Langepad. Start heren: 13.15 uur, Dames en junioren 12.30 uur; inschrijven voor 1 maart, nadere info: zie 2 maart.
28 mrt	Zaandam	sv De LAT	Prestatietocht: Amsterdam - Hoorn, 42,195 km. Wingerdweg 260, 10.45 uur. Inschrijven bij de start. Nadere info: 020 - 6900036 of www.delat.nl .
29 mrt	Dordrecht	av Hercules/Parthenon	Dwars door Dordt, 10 km snelwandelen (wedstrijd en prestatie). Sportpark Reeweg (Halmaheiraplein), 13.00 uur. Info en inschrijven t/m 22 maart op www.dwarsdoordordt.nl of bij de start.
11 apr	Sittard	Unitas	Kennedymars. Stadsspothol, 05.00 uur. Wedstrijdklasse voor iedereen die de mars binnen 12 uur kan lopen. Inschrijven wedstrijdklasse voor 31 maart op www.kennedymars.org of bij Victor Mennen, Dijkveldstraat 40, Slek-Echt.
18-19 apr	Loon op Zand	Hart van Brabant	Nacht van Loon. De Wetering, Weteringplein, 21.00 uur. Prestatietocht van 15 uur, waarin zoveel mogelijk kilometers gelopen moeten worden. Heren minimaal 95 km en dames tenminste 90 km. Voorinschrijving tot 15 maart. Info en inschrijven: www.wsv-hartvanbrabant.nl of 0416-362858 / 013-5352882.

WINTERSERIE RWV OP 1 FEBRUARI

De 10 km-wedstrijd op 1 februari in Rotterdam werd eenvoudig gewonnen door Jacques van Bremen. Marcelino Sobczak was ook in goeden doen. Hij eindigde in een fraaie tijd op de tweede plaats.

Dirk Bogaert uit België ondervond op de 5 km geen tegenstand. Ons lid Paul Koks – uitkomend voor Haag Atletiek – finishte op deze afstand op een negende plaats.

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen in R'dam, 1 feb. 2009

naam	geb.	vereniging	tijd	km/u
1 Jacques van Bremen	1984	RWV	44:52	13,4
2 Marcelino Sobczak	1968	Unitas *)	51:32	11,6
3 Pedro Huntjens	1967	Unitas	0:53:26	11,2
4 Theo Koenis	1951	De LAT	0:53:54	11,1
5 Bart Snoeren	1969	DAK	0:55:18	10,8

Winterserie RWV: 5 km snelwandelen in R'dam op 1 feb. 2009

naam	geb.	vereniging	tijd	km/u
1 Dirk Bogaert	1958	Meetjesland	24:16	12,4
2 Peter Van Hove	1981	ACHL	29:01	10,3
3 Ron Timmermans	1982	RWV	31:08	9,6
4 Gerrit Riezebos	1959	RWV	31:08	9,6
5 Liesbet Desmet	1982	Duffel	31:17	9,6
9 Paul Koks	1965	Haag Atletiek *)	36:28	8,2

*) ook lid van OLAT

SPANNENDE STRIJD IN AMSTERDAM MET NIEUW PARCOURS-RECORD

De 10 km-wedstrijd op 25 januari bij De LAT in Amsterdam was een spannende strijd tussen Harold van Beek en Jacques van Bremen. Met de conditie en techniek van Harold is niets mis. Hij liep een vlakke race en met een tijd van 45:45 vestigde hij een nieuw parcours-record. Jacques volgde een halve minuut later. Dennis van Reeden vormde met Liesbeth van Leeuwen een snelwandelduo. Deze deelnemers bleven bij elkaar en finishten binnen het uur.

Op de 25 kilometer ging de strijd tussen Frank van der Gulik en Marcelino Sobczak. De eerste 10 km wandelde Frank samen met Liesbeth en Dennis en nam Marcelino een voorsprong van 400 meter. Nadat Liesbeth en Dennis waren gefinisht versnelde Frank en kwam hij ronde na ronde steeds dichterbij Marcelino. Resultierend in een eindsprint, die met een klein verschil in het voordeel van Marcelino werd beslist.

Verder deden van onze vereniging Wim van Cappelle en Ronald Iliohan mee. Wim wandelde gemiddeld 8 km/uur en eindigde in de middenmoot op een achtste plaats.

Ronald debuteerde op een prestatiewandeltocht. Hij bouwde zijn race voortreffelijk op en eindigde direct achter de ervaren Aaf Peters-de Rijk op een tiende plaats. Een goede oefening voor het grotere werk later dit jaar in Weert.

SUPERSNELLE MARCELINO NEDERLANDS-LIMBURGS KAMPIOEN 3000 M. INDOOR SNELWANDELEN

Ruim drie uur nadat Marcelino Sobczak finishte op de 10 km in Rotterdam was hij al weer aan het warm lopen op een indoorbaan in Düsseldorf. Daar werden op 1 februari de Nederlands-Limburgse kampioenschappen georganiseerd.

Om 16.00 uur klonk het startschot voor de 3.000 meter snelwandelen, en vier Limburgers stoven weg. Ruim 14 minuten later finishte Marcelino als eerste, waardoor hij zich nu een jaar lang Nederlands-Limburgs kampioen indoor snelwandelen mag noemen.

Marcelino had op de eindstreep een voorsprong van ongeveer 200 meter op Victor Mennen die het zilver in ontvangst mocht nemen. Nog nooit eerder heeft Marcelino zó snel in een wedstrijd gewandeld.

Nederlands-Limburgse indoorkampioenschappen 3.000 m snelwandelen in Düsseldorf op 1 februari 2009

(4 deelnemers)

naam	vereniging	tijd	km/u
1 Marcelino Sobczak	Unitas *)	14:13,2	12,7
2 Victor Mennen	Unitas	15:06,5	11,9
3 Fred Röhner	Unitas	17:59,2	10,0
4 Ad van Oijen	av Weert	18:20,1	9,8

*) Ook lid van OLAT

Winterserie De LAT: 10 km snelwandelen in A'dam, 25 jan. '09

(6 deelnemers)

naam	vereniging	geb.	tijd	km/u
1 Harold van Beek	RWV	1962	45:45	13,1
2 Jacques van Bremen	RWV	1984	46:19	13,0
3 Theo Koenis	De LAT	1951	54:19	11,0
4 Pedro Huntjens	Unitas	1967	57:06	10,5
5 Dennis van Reeden	OLAT	1989	59:22	10,1
6 Liesbeth van Leeuwen	av NOP	1988	59:22	10,1

Winterserie De LAT: 25 km prestatie-loop in A'dam, 25 jan. '09

(15 deelnemers)

naam	vereniging	tijd	km/u
1 Marcelino Sobczak	De LAT / OLAT	2:23:58	10,4
2 Frank van der Gulik	De LAT	2:23:59	10,4
3 Marcel Dekker	De LAT	2:37:07	9,5
4 Frans Leijtens	RWV	2:37:56	9,5
5 Jaap Visser	De LAT	2:52:22	8,7
6 Ton Breedveld	De LAT	2:55:39	8,5
7 Ad Leermakers	Hart v Brabant	3:00:06	8,3
8 Wim van Cappelle	OLAT	3:06:23	8,0
9 Aaf Peters -de Rijk	De LAT	3:10:14	7,9
10 Ronald Iliohan	OLAT	3:10:16	7,9

Parken- en Landgoederentocht vanuit Arnhem:

De mooiste WS78-tocht van het hele seizoen

Op zaterdag 31 januari 2009 organiseerde WS78 de Parken en Landgoederentocht vanuit Arnhem. De start was vanuit de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen (HAN), aan de Ruitenberglaan 31, vanaf station NS Arnhem-Pre-sikhaaf een kleine 10 minuten lopen. Daar troffen we veel bekenden en we zouden deze dag ook veel deelnemers en inrichters tegenkomen van voormalige Euraudax wandeltochten. Even voor negen uur vertrokken we. Vlak na de start kruisten we de spoorlijn Arnhem-Zutphen en moesten een passerende trein uiteraard ruim baan geven.

Het eerste park waar de doorheen liepen, was Park Regina Pacis. In dit park waren de vijvers bevroren. Het ijs was nog niet dik genoeg om op te schaatsen, maar de jeugd had diverse takken op het ijs gegooid om te kijken of het hield.

Na de oversteek van de Velperweg kregen we uitzicht op Huize Insula Dei. Met de ervoor gelegen en gedeeltelijk bevroren vijver werd dit huis op de gevoelige plaat vastgelegd. Daarna liepen we een tijdlang door Park Angerenstein met uitzicht op het gelijknamige huis. Huize Angerenstein bevond zich niet meer in originele staat maar was verbouwd tot appartementencomplex.

Na Angerenstein steeg ons pad om tenslotte op een hoogte van maar liefst 80 meter boven N.A.P. uit te komen. Vanaf dit uitzichtplatform, dat nabij de Arnhemse wijk Geitenkamp ligt, hadden we een wijds uitzicht. Door het heiige weer in de verte konden we niet Duitsland en de Achterhoek in kijken, maar een panorama op Arnhem zat er wel in.

Steile afdalingen

Daarna werd Park Klarenbeek betreden. We werden hier door een paar Friezen ingehaald. We moesten onze aandacht goed op de paden houden, want naast steile afdalingen en beklimmingen werden ook talrijke trappen genomen. Langs de bosrand van Park Klarenbeek

hadden we fraaie vergezichten, onder andere op de toren van de Eusebiuskerk. Hier was op de top van een heuvel restaurant de Stenen Tafel zichtbaar, waarnaar ook een NS wandelroute is genoemd.

Het mooie, zonnige weer zorgde voor onvergetelijk fraaie kleurschakeringen. Het was koud met harde, snij-dende wind en temperaturen rond het vriespunt, maar het was dan ook een tocht uit een winterserie.

Onze tocht voerde verder door bosgebied, met aan onze linkerhand de Arnhemse wijk Alteveer en de begraafplaats annex crematorium Moscowa aan de rechterhand.

Het volgende bosgebied was landgoed Waterberg. Hier kwamen we langs het openluchtmuseum. Het woord 'open' slaat op het feit dat het museum in de openlucht is, want de toegangspoort zat flink op slot.

Ook hier was het best heuvelachtig. We zetten koers naar het verkeersknooppunt Waterberg, het verkeersplein waar de A50 op de A12 uitkomt, en volgden de A12 enige tijd min of meer parallel westwaarts. Dit gedeelte, zo dicht langs de snelweg vonden wij persoonlijk wat minder, maar het kan te maken hebben met Burgers Safari- en Dierenpark waar omheen gelopen moest worden. Maar wat daarna volgde was een wat minder parkoers ruimschoots waard. Na de bossen van landgoed Schaarsber-

gen werd de soeppost bereikt. Deze was ruim gelegen in een boerenschuur aan de Schelmseweg.

Bij de soeppost reageerde een wandelaar op ons vorige WS78-verslag vanuit Zwijndrecht, waar wij spraken over de organisatoren van deze wandeltochten, o.a. dat zij hiervoor al rond half vijf opstaan. Bijna meteen daarna werden we door de voorzitter over hetzelfde aangeklampt. Hij maakte ons een compliment hierover, want het is voor wandelaars belangrijk om dit soort zaken te weten.

Ook hadden we geschreven dat de bestuursleden elk jaar 20 vrije zaterdagen aan deze tochten opofferen. We hadden het dan nog niet over de talrijke vergaderingen die gehouden worden, wat ook nog eens vrije avonden kost, over de vergunningen die voor de tochten moeten worden aangevraagd, en dat bij weigering van een vergunning de route weer aangepast moet worden.

Beken en sprengen

Na de soeppost kwamen we langs huizen met groene luiken waarin een geel/rood motief was aangebracht. Door de Arnhemse wijk Bakenberg kwamen we uit op Hoog Erf en Landgoed Warnsborn. Zowel voor als na de grote rust voerde het pad door het bosgebied van

landgoed Warnsborn. In dit sterk geaccidenteerde gebied stroomden beken en sprengen. Huize Groot Warnsborn was niet meer zoals wij dat een vorige keer zagen. Het was nu grotendeels afgebroken en werd gemoderniseerd. Vlak ervoor kwamen we nog langs het bronzen borstbeeld van mr. S. baron van Heemstra.

Berijpte grond

Voordat we het heideveld van Warnsborn betraden kwamen we nog door Laag Erf. Ook hier was de grond door de vorst wit gekleurd. Gesneeuwd had het echter niet. Aan het eind van het heideveld kwamen we langs het Gedenkteken Clément van Maasdijk.

Bij een klaphek verlieten we het heideveld. Hier hadden we uitzicht op het Jachthuis Warnsborn, ook met fraai gekleurde groene luiken met geel/rood motief.

Na de huizen Kleine Kweek en De Maesberg in het Maasbergse bos werd de Amsterdamseweg (N224) bereikt en overgestoken. Nu betraden we het terrein van sportcentrum Papendal. Na een welkomstbord stond op een ander bord aangegeven dat we nog 1273 dagen te gaan hadden tot de Olympische zomerspelen vanuit Londen en nog 377 dagen tot de Olympische winterspelen van Vancouver.

Op Papendal heerste de grote rust. Voor het gebouw wapperden talrijke vlaggen en pal naast de hoofdingang stond een bronzen beeld van twee hardloopsters en één hardloper. Ze moeten het beslist koud hebben gehad want ze stonden naakt afgebeeld.

Bij het verlaten van de rust viel ons de (vermoedelijk nieuwe) oranje mascotte op. Uiteraard mocht dit niet in onze fotoreportage ontbreken. We liepen om het gebouw heen, langs het golfterrein naar een volgend bosgebied. Dat was een bosstrook tussen de afrastering van Papendal en de spoorlijn en voerde over het Gerard Nijboerpad.

Daarna kwamen we in het land van de missionarissen van Mill Hill. Over andere wegen en paden als destijds met de WS78-tocht vanuit Oosterbeek (op 8 december 2007) bereikten we het open Maria-kapelletje. Toen liepen we vlak langs de Johannahoeve, waar ze druk bezig waren met nieuwbouw. Nu zagen we, weliswaar op afstand, dat daar een heel langwerpige gebouw was gerealiseerd.

We kruisten opnieuw de Amsterdamseweg, betraden het Vijverbos en liepen langs huize Boslust met bevroren vijver en over talrijke bruggetjes.

Stukje afsteken

Even voor punt 123 uit de routebeschrijving liep langs een weiland een pad, waar – bij goed opletten – je een klein stukje van de route kon afsteken. Wij zagen dat niemand doen, maar één persoon moet toch de eerste zijn. Of waren wij misschien de laatsten die dit deden?

In de Arnhemse wijk Hoogkamp werd de koffiepost bereikt. Het was hier erg druk en er stonden meer dan tien wandelaars op hun beurt te wachten. Hier troffen we weer het groepje van vier uit de drie noordelijkste provincies van Nederland. Omdat er deze dag niet zo veel wandeltochten van 40 km waren, waren talrijke fanatieke noordelingen ook op deze tocht aanwezig.

Hoewel wij naar deze post hadden uitgekeken, omdat we bij de grote rust ook al niets hadden gedronken, besloten we toch door te lopen en hoopten dat het op de fruitpost rustiger zou zijn.

Op 27 km zei mijn fototoestel: bekijk het maar. Inmiddels hadden we 91 foto's gemaakt en konden toch al een aardige fotoreportage maken. Op mijn website treft u van het resterende traject van deze wandeltocht foto's van anderen aan – met bronvermelding.

We kwamen nog door Park Zypendaal waar een alleraardigst kasteeltje stond met dezelfde naam.

In het Sonsbeekpark kwamen we nog

bij een grote waterval. Hier kon je zowel over de waterval lopen als er onderdoor.

De meeste wandelaars zullen niet van het bestaan van de route onder de waterval hebben afgeweten, want zij kijken niet op de routebeschrijving waar deze informatie op stond. Thuis hebben wij een foto hangen waarop Coos staat afgebeeld met op de achtergrond de waterval. Die foto is tijdens een Euraudax wandeltocht gemaakt door een wandelaar die nu ook meeliep.

Wij liepen dus onder de waterval door.

Nog één van de laatste steile beklimmingen was die naar een watertoren nabij het uitzichtspunt Belvédère. We zagen hier een wandelaar die op zijn rug ging liggen om een foto van de hoge watertoren te kunnen maken.

Na een zwembad, waar niemand te bekennen was, daalden we nabij Monnikhuizen af naar een verkeersweg. Bij een bushalte stond een oudere vrouw die vol bewondering voor ons klapte. Hier volgde nog een steile trap, om vervolgens door de parken Angerenstein, Insulta Dei en Regina Pacis de finish weer te bereiken, waar we rond 5 uur aankwamen. We hebben de tocht in acht uur afgelegd.

Nawoord

Sinds een aantal jaren (10) mogen wij voor WS78 de laatste tocht van het seizoen voor onze rekening nemen – nu vanuit Maarn. Daarbij doen wij altijd heel erg ons best om dit de allermooiste tocht van de winterserie te laten worden.

Maar na het lopen van deze tocht zijn we tot de conclusie gekomen dat het ons dit keer niet gelukt is. Zó mooi vonden we deze tocht vanuit Arnhem.

-Henri Floor-

www.henrifloor.nl

Wie neemt de OLAT-boetiek over van Hetty?

Boetiekhoudster **Hetty van Wijk-Verberne** is op zoek naar een opvolger (m/v). Haar echtgenoot **Frans** is al gestopt met werken, en zelf neemt ze volgend jaar afscheid van haar baan. Ze willen dan de vrijheid hebben om samen leuke dingen te gaan doen, en daarom wordt er nu al uitgekeken naar iemand die de OLAT-boetiek wil overnemen. Dan kan Hetty die immers nog op haar gemak inwerken.

De wandelboetiek van OLAT (waar o.a. wandelboekjes, sokken, mutsen, truien, regencapes, pleisters, gel en andere verzorgingsmiddelen worden verkocht) staat altijd op de Winterserietochten, de Grenzeloze tocht, de Paastocht en de Kempische Wandeldagen. Bij elkaar zijn dat elf dagen per jaar.

„Meestal begin ik rond 11:00 uur, zodat ik klaar ben met het opbouwen als de eerste wandelaars terugkomen naar het startlokaal. En rond 17:00 uur beginnen we met opruimen”, vertelt Hetty, die dit werk nu bijna twee jaar doet en het heel gezellig vindt. „Voorals het druk is. En het is voor een goed doel hè. Want de opbrengst is voor de clubkas.”

Als boetiekhoudster moet je natuurlijk wel beschikken over een auto, maar die hoeft zeker niet groot te zijn. Als er maar een stuk of vijf boodschappenkratjes in passen. Thuis moet dan nog ruimte zijn om

de voorraad op te slaan. „Maar alles bij elkaar is het niet meer dan zo'n 14 dozen”, zegt Hetty.

Wat er thuis nog moet gebeuren, is het op peil houden van de voorraad en de administratie. Van elke verkoopdag wordt de omzet bijgehouden op de computer (in dit geval door Frans). Dat neemt ongeveer een uurtje in beslag. En in december komt daar nog de eindbalans bij, ten behoeve van penningmeester Jos. Hetty's opvolger moet dus overweg kunnen met de computer en het programma Excel.

Lijkt het u wel wat? Of wilt u eerst meer informatie?

Neem dan contact op met Hetty via tel. 040 - 2812060

EEN WOORD VAN DANK

Van achter het bronzen trekpaard op de Heuvel in Gerwen duikt een lange sliert gekleurde paraplu's op; wat schuin naar voren gebogen, het water druipt er af.

Daaronder schuilt een groep enthousiaste Wandelaars op Dinsdag hunkerend naar pauze. Nog goed honderd meter en zij kunnen zich van hun natte kleding ontdoen en zich laven aan koffie, soep en anders warm; zij hebben het verdiend.

Regen of geen regen, de stemming is als vanouds! De onbarmhartige regen heeft geen vat gekregen op de groep, die op deze 13^e januari bezig is 10 jaar WoD te vieren met een tocht gelijk aan die van de dag van oprichting.

10 jaar WoD, dat zijn dus grofweg 250 wandelingen. 250 keer heel veel mensen heel veel plezier doen. Dat betekent wel 250 keer een route voorbereiden en bovendien ook nog eens 'voorlopen'. Ga dáár maar aan staan!

Van dichtbij weet ik zo ongeveer wat het inhoudt – en dit overwegende komt bij mij de gedachte op om even stil te staan bij al het werk en inspanning van Truus & Kees van Vessem en hun trouwe medewerkers om WoD bij velen een dierbaar en vast plaatsje in hun leven te bezorgen.

Daarvoor aan hen hulde en een woord van dank!

-Christiaan Koehler-

PRIKBORD

Wandelstok kwijt

Tijdens de winterserietocht in Lage Mierde is **Jan Legius** (u weet wel, de man die uw controlestrookjes afstempelt in de rustcafés) zijn wandelstok kwijt geraakt. Dat is waarschijnlijk gebeurd op de controlepost van De Bockenreijder.

Wie de stok gevonden heeft, of ergens een onbeheerde wandelstok gezien heeft die van Jan zou kunnen zijn, kan hem een groot plezier doen door te bellen naar 040 - 2536097.

PERSOONLIJKHEDEN

Carrière als wandeltrainer

Conny Raijmakers heeft zich de laatste jaren toegelegd op het geven van (kleinschalige) wandeltrainingen vanuit haar woonplaats Oss. Als lid van de NWTBV, de 'vakbond' van wandeltrainers, begeleidt ze het hele jaar door een groep met sportief wandelen.

Daarnaast is ze op 24 januari weer gestart met een Vierdaagsegroepje. Deze deelnemers krijgen naast de maandelijkse training met oplopende afstanden een oefenschema mee naar huis waarmee ze zelf hun techniek en conditie kunnen verbeteren. „Voor veel mensen is zo'n trainingsgroepje een goede stok achter de deur”, weet Conny. „En verder is het natuurlijk handig om wandelmaatjes op te doen of gezamenlijk vervoer te regelen.”

Vanwege haar ruime ervaring is Conny nu gevraagd voor het project 'ViaVierdaagse', een gezamenlijk initiatief van de KNBLO en stichting De4Daagse. De bedoeling is om ongeofende wandelaars die voor het eerst meedoen te behoeden voor uitval. Die is met name onder de beginnelingen namelijk erg hoog. Conny, die dit jaar haar 45^e Vierdaagse gaat lopen, schrijft op een speciale website over haar eigen trainingsservaringen en gaat adviezen geven aan de 'ViaVierdaagse'-deelnemers.

Eveneens op verzoek van de KNBLO begeleidt ze dit jaar voor het eerst ook twee teams die meedoen aan de Oxfam Novib Trailwalker, een sponsortocht van 100 kilometer over de Veluwe. Dat doet ze samen met haar echtgenoot **Huub**.

Genomineerd

Onze oud-voorzitter **Marinus van Roosmalen** behoort tot de genomineerden voor de titel 'sportvrijwilliger van het jaar' in OLAT's bakermat Sint-Oedenrode. Na het gemeentelijke Sportgala van 13 maart a.s. (waar ook de sportman, -vrouw en -ploeg van het jaar gehuldigd worden) zullen wij weten of hij het inderdaad is geworden.

Mijlpaal(tje)

Tijdens de Bossche 100, vlak voor de caférust in De Lachende Vis, heeft **Henk Vink** zijn 30.000^e kilometer gelopen. Zelf maalt hij er niet zo om. „Pas als ik de 100.000 ga halen denk ik: dat is toch wel een echte mijlpaal.” Zonder veel plichtplegingen liet Henk dus zijn boekje afstempelen en nam hij het bijbehorende wandelspldje in ontvangst. En verder heeft hij vooral genoten van de bij onze leden populaire tocht („'t is net OLAT"), die hij samen met wandelmaatje **Coby Visser** uitliep.

Bedankje

Via deze weg wil ik iedereen die mij een kaartje heeft gestuurd, of op andere wijze mij een hart onder de riem heeft gestoken hartelijk bedanken.

Ik heb dit zeer op prijs gesteld.

Met mij gaat alles goed.

Vriendelijke groeten

Anja van Kempen

NS-wandelingen in beeld gebracht op nieuwe website

Hij is al vele jaren in dienst bij de Spoorwegen en was van jongsafaan gegrepen door fotografie – een hobby waarvan hij zijn tweede beroep heeft gemaakt. En toevallig houdt hij ook nog eens van wandelen. Niet zo vreemd dus dat Bart van der Schagt vorig jaar het plan opvatte om een website te maken over het hele assortiment aan NS-wandelingen.

Het idee daarachter was, dat mensen aan de hand van zijn uitgebreide (en mooie) fotoreportages gemakkelijker een keuze kunnen maken. Maar natuurlijk ook om de NS-wandelingen te promoten.

Ruim driekwart van de huidige tochten is inmiddels door Bart in beeld gebracht, evenals een handvol oude wandelingen, die via de NS-site al niet meer verkrijgbaar zijn. Bovendien is hij met zijn website 'Wandelen in beeld' een samenwerking aangegaan met de Wandelzoekpagina, de bekendste portal op dit gebied.

Die samenwerking leidde tot een nieuwe gezamenlijke site: www.nlwandel.nl

Noordelijk wandelnetwerk

De drie noordelijke kustprovincies gaan samen een wandelnetwerk van in totaal 1200 km aanleggen over historische padjes en boerenland.

Als basis van dit netwerk dient het Kustpad (LAW 5). Naast de traditionele bewegwijzering krijgt het netwerk ook de modernste snuffjes mee voor wandelaars die een GPS-toestel of telefoon met internet hebben.

Enig geduld is wel vereist: het project is pas over vijf jaar klaar, zo meldt De Tweevoeter.

Vincent & Jeannette beproeven de St. Paul Trail (1)

Met een 'ongeveer-kaart' door ongerept Turkije

Van 29 april t/m 9 mei 2008 maakten Jeannette en Vincent van Boerdonk een wandeltocht door de ongerepte Turkse natuur. In elf dagen liepen zij van Perge naar Gökdere. Het was 'terug naar de basis': geen berg-hutten, hostels of campings. Een enkel pension, een terras – en voor de rest (wild) kamperen.

Hier volgt het eerste deel van hun belevenissen op deze nog vrij nieuwe St. Paul Trail.

De voorbereiding

Voordat we een keuze maken tussen de St. Paul Trail of de meer westelijk gelegen Lycian Way boeken we een vlucht bij Condor Air: Düsseldorf-Antalya.

In een outdoor winkel waar ze beide routeboekjes verkopen nemen we de beslissing om de zwaardere en minder geplaagde St. Paul Trail (SPT) te gaan lopen. De route is in het Engels beschreven. Er zit een kaart bij zonder echte details. Via internet boeken we een hotel op 6 km van de luchthaven. Tenslotte printen we nog wat websites uit met informatie over water, benzine en verdere bevoorrading.

Vertrekdag: 28 april

Via Düsseldorf dus naar Antalya. Met een taxi komen we tegen middernacht bij het Brabant hotel. Het hotel blijkt niet 6 km van het vliegveld te zijn, maar gewoon midden in de stad, zo'n 17 km rijden. Hemelsbreed, zo vertelt de eigenaar, is het inderdaad 6 km.

De taxi kost bovendien 28 YTL. De pick-up service is er niet buiten het seizoen, vertelt hij bij aankomst. Op internet wordt meer beloofd dan we er zelf aantreffen. Slapen doen we in ieder geval goed.

Datum: 29 april

Duur: 11.30 tot 15.30 uur

Traject: Perge - Kurçunlu

Na een Turks ontbijt, met brood, feta, jam, olijven, komkommer, tomaat en brood, gaan we ons bevoorraden voor de trekking. We zoeken een broodwinkeltje op; ze verkopen er ook water. Een stuk verderop is een tankstation waar we benzine (0,7 liter) tanken.

Dan met de bus naar het busstation (Otogar). Een vriendelijk meisje loopt helemaal met ons mee en wijst ons de bus naar Perge. De rugzakken moeten onder de achterklep van de bus. We spreken met de buschauffeur af dat hij ons een teken geeft bij de stopplaats: afslag Perge.

Na 15 kilometer is het zover. We stappen uit. De chauffeur

wil meteen weer wegrijden met de rugzakken nog in de laadruimte. We bonken op de bus dat hij even moet wachten. Als de bus dan weer rijdt bedenkt Jeannette dat ze de fotocamera heeft laten liggen in de bus. Ze sprint naar de langzaam optrekkende bus en klopt op de deur. Gelukkig is de camera er nog!

Het is een paar kilometer wandelen naar Perge. Verschillende auto's stoppen, de chauffeurs vragen of ze ons een lift kunnen geven. Uiteindelijk accepteren we een lift in een vrachtwagentje, Vincent op de open achterbak. Zo komen we bij het begin van de route. Deze is gemarkeerd met grote rood/witte tekens.

De eerste afslag, 20 minuten verder (boek geeft 30 minuten aan) lopen we voorbij omdat de markering ontbreekt. Inderdaad, na een half uurtje zijn we bij de afslag. Even wennen aan de beschrijving en de route dus.

Hier en daar staan huizen en kassen voor het telen van fruit en groenten. We klimmen wat, vaak over een asfaltweg. Soms stopt er een auto om ons ongevraagd een lift te geven. Die slaan we dan lachend af. Het valt ons op dat er regelmatig afval langs de weg ligt.

De zon schijnt als we bij een gehucht met een moskee ko-

men. Zou dit de kampeerplaats zijn die in het boekje staat aangegeven? Er lijkt in de achtertuin een leuke campingplek voor ons te zijn met bankjes, sanitair (dus water) en wat gras. We vragen de man in het bijbehorende huis of we mogen blijven slapen. Met een vertaalgidsje en met handen en voeten bevestigen we de gemaakte afspraken. Kinderen komen kijken als we ons tentje opzetten.

Om kwart voor vijf begint de Imam te 'loeien'. We staan met ons tentje pal onder de luidspreker. Verder blijft het, op voorbij rijdende auto's en een tractor na, rustig in het gehucht Kurşunlu (± 250 inwoners).

's Avonds komt de Imam çay (thee) met ons drinken, op de veranda van het nevengebouw. Rond negen uur moet hij ineens weer naar de moskee om de luidsprekers de nodige herrie uit te laten spuwen. We hopen dat dit ons vannacht bespaard zal blijven – zal wel niet.

Datum: 30 april

Duur: 8.00 tot 16.00 uur

Traject: Kurşunlu – Uçan I waterfalls

We schudden om half vijf in de nacht bijna de slaapzak uit. We houden onze vingers in onze oren om ze te beschermen tegen het oorverdovende geluid. Als de zon weer op is, ontbijten we op de veranda met tuinstoelen; wat een luxe. Schoolkinderen komen kijken als we de tent opruimen.

De route vervolgt over de asfaltweg. Een stuk verderop is een winkeltje, een school en een moskee, zouden ze dit op het kaartje bedoelen? Het blijft telkens gissen waar we zijn.

We weten dat we vandaag over een soort overstort van een rivier moeten. Zou er te veel water zijn? Moeten we wachten tot deze later of eerder op de dag lager is? We hebben er het één en ander over gelezen. Via deze overstort-ricel wordt de hoeveelheid water in de rivier gereguleerd. Iets wat we in Nederland niet kennen.

We lopen naar de Regulator, zoals die genoemd wordt. Hier staat op het moment dat wij de oversteek moeten maken geen water. Het schijnt per moment van de dag te verschillen.

We moeten via een horizontale ijzeren ladder een paar meter naar beneden. Over de betonnen richel van een meter breed lopen we naar de overkant. Daar is een overdekte picknickplaats. Een stukje verderop zijn we de route weer kwijt. Een tuinder probeert ons de weg te wijzen. We snappen er niets van.

Onderweg zien we soms paarden. Ook zijn er honden die ons agressief benaderen. Gelukkig blijven ze toch bij de schapen die ze bewaken. Nadat we de hele omgeving gehad hebben, vinden we wel het pad, maar geen markering. Een GPS zou nu wel dienst kunnen doen, zo denken wij.

We vinden de rivier en steken deze over. Ook hier staat niet veel water. We zien toeristen die met een aantal jeeps achter elkaar door dit gebied crossen. Via asfalt- en grind/zandwegen lopen we langs een rivier waar eerst geen water in staat, maar later wel.

Bij de waterval is weinig kampeerplek. We willen eigenlijk niet ver van hier onze tent opzetten. De eerste dagen hebben we last van de heupband van de rugzak, reden om de eerste dagen rustig aan te doen. Als we verder gaan moeten we hoogtemeters gaan maken en daarvoor zijn we te moe.

Bij de waterval is een groot restaurant over de rivier heen

gebouwd. Van de eigenaar mogen we onder het afdak van het terras slapen. Er liggen kussens op de grond. Een tent hebben we dus niet nodig. Bij 't restaurant kopen we voor drie dagen brood. Hopelijk hebben we voldoende benzine, want dat hebben ze hier niet. De komende dagen zullen we geen bevoorrading hebben.

We eten meegebracht vlees met rijst en saus uit een foliepak. Soms komt er een busje of toer met trikes bij de waterval kijken. 's Avonds wordt het vallende water mooi bijgelicht. Met zicht op de waterval vallen we in slaap.

Datum: 1 mei

Duur: 7.45 tot 16.15 uur

Uçan I waterfall – bergbeekje (+1000 m)

's Morgens schijnt de zon alweer. Doordat we geen tent hoeven op te ruimen en in te pakken en alleen maar hoeven ontbijten zijn we snel weg. De weg stopt hier. We klimmen via geitenpaadjes kris-kras de heuvel op. Een stuk hoger gaan we meteen fout. Na goed zoeken blijkt vlakbij een foutmarkering (≠) te staan. Wel onduidelijk door er een streep doorheen te zetten. Kalk deze dan weg of maak er een groot kruis van.

Een half uurtje later kunnen we weer verder. Het geitenpaadje wordt een groter pad met minder markering. Op de Pednelissos, waar nog oude muren staan van het Romeinse Rijk, vinden we het pad naar beneden ook niet. Een GPS zou hier alweer makkelijk zijn.

Via een ander, groter pad komen we toch in Kozan. We vragen eerst een lokaal vrouwtje waar we zijn. Die wil ons veel zeggen maar we snappen er niets van.

Even verder kunnen we links of rechts. De kaart maakt ons weinig duidelijk. Het is een 'ongeveer-kaart'. De dorpen staan er wel op met naam, maar niet op de juiste locatie. Links blijkt niet goed. Als we teruglopen stopt er een auto met een Turkse man die goed Engels spreekt. Deze helpt ons weer de goede kant op. Het aanbod om in zijn restaurant te komen eten slaan we af. Boven op de pas lunchen we zelf met een poedersoepje, brood met kaas en leverpastei.

Verder lopen we, door een landschap met oude huizen. Uit een bron halen we met een groot blik water omhoog. We drinken wat extra. Via een brede asfaltweg dalen we af en

klimmen weer naar 650 m. Dan mogen we in het bos verder klimmen, over de geitenpaadjes. We zien regelmatig schildpadden.

We hebben niet zoveel water meer. We hopen dat de bron verder op de berg niet droog staat. Via de rotsachtige helling met veel groen klimmen we verder. In anderhalf uur klimmen we 360 m, naar duizend meter hoogte. Hier zien we water stromen. Het is er echter steil en er zijn veel rotsen. Als er hier een kampeerplekje is...

We drinken eerst weer bij en nemen water mee. Vijf meter hoger is een veldje. Er zijn stenen om te zitten. We sprokkel hout en maken van steen een vuurplaats. Bij het verzamelen van stenen schiet er onder één steen een scorpioen weg. We eten boerenomelet met nasi. De zon gaat langzaam onder. In de verte horen we een geitenbel. We hebben als het donker wordt een mooi uitzicht op de kustlijn bij Antalya en over de bergen.

Datum: 2 mei

Duur: 8.00 tot 16.45 uur

Traject: bergbeekje – *** kampeerplek (+1220 m)**

We gaan over de rotsen verder en komen aan de andere kant van de berg op een breed pad. Er blijken hier verschillende watertappunten te zijn.

Bij een dorpje is de route weer erg vaag. Zonder GPS lukt dit niet en moeten we de asfaltweg nemen. In Ören komt een oudere man spontaan naar ons toe om een hand te geven. In hetzelfde dorpje komen we weer op de route.

We stijgen via kleine paadjes en brede wegen naar de pas. Net onder de top komen we een vrouwtje tegen dat ons spontaan een zakje met brood geeft. Het zijn hele dunne

broodvellen. Ze loopt naar het houten huisje dat er staat. We gaan net koffie zetten en eten wat van het brood. Het is een goede aanvulling op onze voorraad. In drie dagen komen we geen winkel tegen en we kunnen niet onbeperkt eten meenemen.

We lopen verder, de volgende berg over. De schoenzool van Vincent laat los. Het voorste gedeelte hangt er als een los vel onder. Met wat touw maken we de zool weer wat vast. Hoe lang zal dit houden? Moeten we stoppen?

Na de 'reparatie' komen we bij een herdershuisje met vader en dochter. Ze bieden ons çay (thee) aan – wat we niet afslaan. We wisselen wat namen en andere vragen uit en lopen verder. We zien onderweg een parend schildpaddenstel. Nu wordt er niet ineen gedoken als we langskomen.

Tijdens de lunch maakt Vincent zijn schoenzool met wat touw zo goed en zo kwaad als 't kan weer een beetje vast. In de lucht zien we valse gieren rond cirkelen. De route blijft moeilijk te volgen. Tijdens de afdaling richting Çandır missen we een afslag waardoor we te laag in de vallei uitkomen, en moeten we weer terug. We hebben uitzicht over het Karacaören meer.

Tussendoor behoeft de schoen van Vincent steeds de nodige reparatie. Modder zorgt ervoor dat de touwtjes om de schoen gaan bewegen.

De route wordt onderbroken door een afrastering. We kruipen er maar onderdoor, totdat we bij een terras met veel gras, een bron, een bankje en een al kamperende wandelaar aankomen. We willen niet verder en vragen of we hier ook mogen kamperen.

Een paar terrassen hoger zetten we onze tent neer. De omgeving is prachtig. We zien in dit gebied weinig mensen.

's Avonds nodigen we de Duitser uit voor een kopje verse koffie. De man drinkt altijd instantkoffie. We wisselen wandelverhalen uit. De Duitser heeft veel in Scandinavië gewandeld. Hij heeft ook geen antwoord op onze losgelaten zool. In Sütçüler zou volgens de Duitser wel een schoenmaker zijn. Onze hoop is hierop gevestigd.

Datum : 3 mei

Duur: 8.00 tot 13.30 uur

Traject: *** kampeerplek – Çandir**

Binnen het uur zijn we weer op weg. Het blijft zoeken naar de markeringen, maar als ze er staan, zijn we nu beter geoeffend om ze te volgen. We lopen door een vallei en in een rivierbedding. Een hele mooie wandeling met veel rotsen. Het water van de rivier steken we een paar keer over. De schoen houdt het nog steeds. De vraag is: hoe lang nog?

De omgeving blijft mooi. Soms sprookjesachtig en groen. We dalen af, eerst weer door een bos, later over een brede weg naar Çandir. Er is daar een hele grote forelkwekerij en een restaurant waar ze de vis verkopen. Net na de middag komen we hier aan. We nemen onze intrek in het pension: 30 TL per persoon. We wassen onze kleren en nemen een douche. Wel lekker na vijf dagen.

Nadien lopen we het dorp in en doen wat inkopen. We kijken goed wat er allemaal is; het moet licht van gewicht zijn en we moeten het kunnen verwerken in een maaltijd. We kopen ook een rol tape voor het geval de schoen 't zou begeven. 's Middags zitten we in een theehuis, waar de mannen hun dag verdoen. 's Avonds gaan we eten in 't forelrestaurant. Gegrilde forel met salade, friet en een glas koud bier.

Tijdens het natafelen zien we de wat oudere Duitse wandelaar weer. Hij had de grote weg naar Çandir genomen – geen zin meer om de markeringen op te zoeken. We praten ook over morgen. Dan, zo geeft het boekje aan, is er een moeilijk stuk van 2 minuten, en een grot waar we uit moeten klauteren. De Duitse wandelaar weet niet of hij dat wel gaat doen. Hij is bang om te vallen.

Datum: 4 mei

Duur: 8.00 tot 16.45 uur

Traject: Çandir – 1½ uur voor Sütçüler

Meteen na het hotel staat de eerste markering. Dan een breed pad op en een zijrivier oversteken. De eerste twee rood-witte strepen zien we nog. Nadien zijn we het spoor bijster. We lopen tussen een steile bergwand en de rivier in, dit is fout, dit kan dus niet. We spreiden ons om de markering niet te missen. Het pad is zeer ruig met veel grote stenen. Bij een paar hutjes zien we weer een teken. Op een breed pad missen we er weer één, waardoor we een half uurtje van de route af lopen.

Eenmaal weer op 't goede pad, klimmen we door het bos steil naar 750 meter. Dan weer verder totdat we bij dé rots zijn waar we overheen moeten. In het routeboekje staat deze rots als gevaarlijk te boek. Het is, bij het afdalen, wel even goed uitkijken waar we onze voeten zetten, maar het gaat goed. Bij regen zou het nogal glad zijn. Bij een grot gooien we één rugzak af en dan kunnen we ook deze, in het routeboekje, beschreven hindernis nemen.

Op het pad dat volgt moeten we flink klimmen. Het is dan ook verrassend dat we – als we bijna boven zijn – twee man-

nen in een wit trainingspak en op gympen tegenkomen. Net alsof boven op de top van de berg gewoon beschaving is (mensen wonen). Uit het routeboekje weten we dat dat niet zo is. Op de top staat dan inderdaad een 25-tal mensen, die ook aan het wandelen zijn. Zij hebben geen zware bepakking zoals wij. Ze hebben alleen een dagrugzakje bij zich. We raken even aan de praat. De gids heeft een hotel in Sütçüler. Aangezien er maar één hotel is, is dit hét hotel waar we morgen zullen overnachten. Hij geeft meteen een folder van zijn hotel.

De schoen van Vincent waarvan de zool heeft losgelaten, geeft wat problemen met de touwtjes die telkens onderhoud nodig hebben. De hoteleigenaar zegt dat er in zijn dorp een schoenmaker is. De route brengt ons tot anderhalf uur wandelen vóór het dorp. Daar zetten we onze tent op bij een rivier en parkeerplaats annex picknickplaats. We zetten de tent vlakbij het pad. Aan de overkant is een stuk verhard. Er zijn geen bankjes. Er is wel hout om een vuurtje te stoken en een slang waar schoon water uit komt. Er komt niets of niemand over de weg. We maken een klein vuurtje, genoeg om mee bezig te zijn. Even na achten is het al donker.

-wordt vervolgd-

Nuttige weblinks: www.stpaultrail.com

www.trekkings.be

www.lalehostel.com

DE EERSTE GR-PADEN IN TURKIJE

De **St. Paul Trail** en de **Lycian Way** zijn allebei zo'n 500 km lang en voeren deels over de antieke Romeinse handelsroutes in het gebied en deels over ezelpaadjes en andere lokale weggetjes. De paden zijn wit/rood gemarkeerd; de St. Paul Trail kent daarnaast een markering met 800 GPS-punten.

De St. Paul Trail begint iets ten oosten van Antalya en loopt vanuit Perge dwars door het ruige Taurusgebergte naar het noorden. Een nog oostelijker tak vertrekt vanuit Aspendos; bij Adada komen zij samen en lopen dan door tot in het Turkse merendistrict. De hoogste toppen in het Taurusgebergte halen de 3500 meter. Er leven o.a. wolven, lynxen en marmotten. In het voorjaar is de natuur er op zijn mooist.

De St. Paul Trail is vernoemd naar de apostel Paulus, die rond het jaar 50 in dit gebied rondzwierf om het christendom te verspreiden. Wie daar meer over wil weten, moet er maar eens het Nieuwe Testament op naslaan (o.a. Handelingen der Apostelen, hoofdstuk 14, vers 14-52).

De Lycian Way volgt min of meer de kustlijn tussen de plaatsen Fethye en Antalya en laat de wandelaars en passant kennis maken met de overblijfselen van de ruim 4000 jaar oude grafcultuur van de Lyciërs, een rijk en zeevarend volk. De uitlopers van het Taurusgebergte raken hier de zee. Aangezien de doornisnee toerist niet veel verder komt dan de strandresorts, ontmoet men op dit lange-afstandspad niet veel mensen – af en toe een boer, een herder of een andere wandelaar.

De Lycian Way (anno 2000) en de St Paul Trail (2004) zijn de eerste GR-paden in Turkije, waar wandelen 'puur voor je genoeg' een tamelijk nieuw verschijnsel is. De paden zijn ontwikkeld door de Britse Kate Clow, die al vele jaren in Turkije woont en zich ook verdiepte in de rijke historie.

Door groene polders met een verre horizon

We kozen voor het Friese Kustpad omdat het voor ons een onderdeel is van het rondreizen van Nederland via allerlei lange afstandspaden. Het Friese Kustpad loopt door een nogal 'Hollands' uitzienend landschap, met zijn groene vlakke en hier en daar boomgroepjes als windschermen van statige boerderijen. Piepkleine dorpjes met typische Friese zadeldakkerkjes, uiteraard gebouwd op terpen.

We begonnen op 26 april 2008. Met ons vrij-reizen-kaartje van de NS reisden we naar Stavoren. Daar begon de wandeling van 19 km naar Workum.

Stavoren is de oudste stad van Friesland, waar het bronzen beeldje van het Vrouwtje van Stavoren in de haven stil de wacht houdt. We wandelden vrijwel steeds langs de kust over de dijk naar Hindeloopen. Dat is het kleinste stadje der Friese Elfsteden en een Hanzestad. Hun volksvlijit is: decoratieve schilderkunst met veel bloem- en takwerk. Zowel de schilderkunst als de klederdracht is terug te vinden in het Hindeloopermuseum.

We wandelden verder naar Workum waar het eindpunt van deze dag was. Workum heeft een mooi marktplein waar we op ons gemak wat aten en dronken en daarna gingen op weg naar het treinstation.

De reis verliep goed en we hadden een zonnige wandeldag gehad. De volgende vijf dagen wandelden we achter elkaar door.

Dinsdag 24 juni 2008 naar Makkum (20 km)

We vertrokken om negen uur uit Aalten met de trein en waren om 12.40 uur aan de wandel. Eerst liepen we vanuit het treinstation naar Workum en daar pakten we de route weer op via het marktplein, met de St Gertrudiskerk, de Waag en VVV, door het kleine steegje Tillefonne, waarna we Workum verlieten en verder gingen door de weilanden.

We staken de dijkweg over en liepen naar rechts de dijk op richting Ferwoude. Na Ferwoude aan de Aaltjemeerweg namen we bij boerderij 'Pypskoft' pauze, met koffie en appelgebak. We zaten

lekker op het terras en genoten van het mooie weer. We wandelden verder door de polders en kwamen om vijf uur aan in Makkum. Het B&B-adres ligt aan de route en is een goed adres.

Het avondeten gebruikten we in een aardig restaurantje in Makkum. Daarna liepen we op ons gemak weer terug naar het B&B-adres.

Woensdag 25 juni 2008 naar Harlingen (26 km)

Na een goede nachtrust en een lekker ontbijt gingen we weer op weg. We liepen een stukje door Makkum dat bekend is van zijn aardewerk en tegels. Ook hebben ze naam gemaakt in de scheepsbouw. Al in de 18e eeuw gleden de kalkschepen van de Makkumse sloopshellingen. Nog steeds worden er in Makkum dure jachten gebouwd. We lieten Makkum achter ons en wandelden verder langs sloten en vaarten. We zagen een zwanennest met één ei en wat later zwanen met hun jongen. Ergens op een laag bankje namen we onze pauze tussen het riet en de sloten in. Het was er wel heel erg rustig, hoewel er toch nog een wandelaar voorbij kwam!

We wandelden nog steeds door de polders, met een verre horizon en de zon boven ons hoofd. Net voor Harlingen kwam de kust weer in zicht en waren we aan het einde van deze dagtocht. Omdat we nog tijd genoeg hadden hebben we daar een hele poos op een

bank aan het water gezeten, onze koffie opgedronken en gekeken naar alle mensen die naar het strand gingen. Om vier uur liepen we naar het adres wat buiten de route lag. We waren wat vroeg maar mochten toch naar binnen om te douchen. Daarna gingen we weer de stad in voor het avondeten.

We konden de volgende ochtend niet vroeg ontbijten, want er waren ook andere gasten waar we tegelijk mee aan tafel zaten. Zij waren aan het fietsen en we kwamen ze die zelfde dag nog tegen.

Donderdag 26 juni 2008 naar St Jacobiparochie (35 km)

Dit werd een lange dag. Omdat we laat hadden ontbeten, was het al bijna negen uur voordat we op weg gingen. We wandelden een stuk door Harlingen. Over de rijke historie van deze stad is in het routeboekje veel informatie te vinden. We gingen een stukje over de zeedijk en liepen dan het land weer in over betonnen paden en kleine asfaltweggetjes door kleine dorpen waar geen horeca of winkel meer is. We waren blij dat we zelf koffie bij ons hadden want je kon nergens wat krijgen, laat staan kopen!

We wandelden door Het Bildt met zijn akkerbouw en bloembollenvelden. Verder over gras- en verharde fietspaden naar St. Jacobiparochie, waar het overnachtingsadres (de Jacobs Hoeve) aan de route ligt. Het was vier uur toen we

daar aankwamen bij de mooie Jacobs Hoeve. Het avondeten gebruikten we in het dorp.

Vrijdag 27 juni 2008 naar Holwerd (40 km)

We konden weer vroeg ontbijten en om acht uur vertrokken we voor weer een lange dag. Het had 's nachts wat geregend en er stond veel wind, maar het was wel droog. We wandelden deze dag veel langs de Waddenzee, dus de wind was duidelijk aanwezig, maar we liepen wel vóór de wind en dat scheelde! Na enkele kilometers op de zeedijk kwamen we uit bij gemaal 'Swarte Harné' en even later zagen we het beeldje van 'De Slikwerker'. Dat herinnert ons eraan dat ze vroeger Het Bildt met schop en kruiwagen drooggelegd hebben.

Even later kwamen we langs het inmiddels beroemde stukje grond bij Marrum, waar tientallen paarden van een wisse verdrinkingsdood zijn gered door enkele amazones van de ruitervereniging uit Marrum. De graslanden waren toen buitendijks gedeeltelijk overstroomd en de paarden stonden bijeen op een 'eilandje' waar ze niet meer vanaf konden. Slechts enkele dieren hebben het toen niet overleefd.

Kilometers verder daalden we de dijk af en wandelden over kleine weggetjes naar Ferwerd waar we uitkwamen bij café 't Hoekje'. We gingen naar binnen voor koffie en appelgebak. Even uitrus-

ten en wat bijtanken zodat we weer fris op weg konden gaan.

We wandelden verder door het landschap naar het dorpje Blija. Even verder, op de weg naar Holwerd, zagen wij een landbouwer door zijn land lopen om zijn gewas te keuren, zo vertelde hij even later aan ons toen wij hem aanspraken over wat hij aan het doen was. Hij was een gezellige prater en vertelde veel over zijn land en het gewas. Ook vertelde hij dat hij veel Kennedymarsen liep. Daar wilden wij natuurlijk ook van alles over weten, vooral hoe hij er toe kwam om alleen dát als wandelsport te zien. Gewoon een uitdaging voor hem zelf, wat hij kon op wandelgebied. Het is altijd interessant te horen wat anderen van wandelen vinden. Ieder heeft zo zijn eigen idee daar over en er is zoveel op wandelgebied dat er voor een ieder wel iets is dat hij of zij leuk vindt.

We gingen weer verder op weg naar Holwerd en kwamen daar aan om vijf uur. We logeerden in een klein maar gezellig restaurant. Ook konden we er eten.

Zaterdag 28 juni 2008 naar Lauwersoog (26 km)

Omdat het de laatste dag was, wilden we weer vroeg op pad. We konden vroeg ontbijten want alles stond al klaar, dus gingen we al om kwart voor acht aan de wandel. Holwerd is een karakteristiek groot terpendorp met mooie steeg-

jes, stoepen en een 13^e-eeuwse kerk met een spitsvormige toren. Hier kun je ook met de veerboot naar Ameland.

We vervolgden de zeedijk tot Lauwersoog en passeerden het dijkdorp Wierum met zijn zadeldakkerk. We namen daar een pauze op een bank onder aan de dijk, wandelen weer verder naar Moddergat, een langgerekt kerkdorp. Daarna liepen we over de dijk naar Lauwersoog, waar we om half één aankwamen: het einde van dit mooie Friese Kustpad.

We hadden nog een uurtje voor dat de bus naar Leeuwarden ging, dus namen we in het restaurant een kop koffie en knapten we ons wat op. De reis naar huis verliep voorspoedig en we waren om zes uur 's avonds thuis.

Opnieuw hadden we weer een mooi pad afgerond, vijf dagen prachtig wandel weer. Martin had de etappes weer mooi uitgezocht en ik maakte zoals gewoonlijk weer het verslag voor ons plakboek om later nog weer eens alles te lezen en te herbeleven.

-Willemien Hietland-

VOORUITBLIK CLUBREIS MALMÉDY-BOTRANGE

Op de eerste clubreis van dit jaar gaan we een goede 350 meter de hoogte in. Startpunt is het oude abdijstadje Malmédy, in de zevende eeuw gesticht en gelegen in een rivierdal aan de zuidrand van natuurpark de Hoge Venen. Het eindpunt Signal de Botrange is met z'n 700 meter boven zeeniveau het hoogste punt van België. Dat wil zeggen: men moet een trappetje naar een uitkijkpost beklimmen om die 700 meter te halen.

Beide plaatsen behoren tot de Oostkantons, een gebied dat in het verleden veelvuldig van 'eigenaar' is gewisseld, zodat men zich er nu met Duits en Frans – en met een beetje geluk ook Vlaams – verstaanbaar kan maken. Dit verklaart ook de herkomst van het uitkijkpunt, waarvan de eerste versie begin negentiende eeuw werd opgericht om cartografische metingen te kunnen verrichten. Want koning Albert I wilde wel graag weten hoeveel grond hem was toegevallen na de zoveelste herindeling.

De eerste helft van ons traject over de GR 56 heeft de wandelaar nog vaste grond onder de voeten. De riviertjes in het gebied hebben zich hier en daar diep ingesneden in de rotsige bodem. In de meer agrarische gedeeltes kan men hoge beukenhagen

aantreffen, die bescherming moeten bieden tegen het soms ruwe klimaat.

Een eindje naar het noorden belanden we in het echte hoogveengebied (Hohes Venn in het Duits en Hautes Fagnes op z'n Frans). De dikke veenlagen met hun talrijke stroompjes zijn hier zó zompig dat het gebied – naast grind- en asfaltwegen - hoofdzakelijk via eindeloze houten vlonderpaadjes te belopen is. Wat lijkt op onschuldige plasjes, kan zomaar een 'waterput' zijn van respectabele diepte! In sommige delen van de Hoge Venen gaat de veenvorming nog steeds door.

De bijzondere natuurlijke omstandigheden in deze dunbevolkte uithoek leiden ook tot een bijzondere vegetatie: zo kan men er orchideeën, zonnedauw en gentiaan vinden. Daarnaast kenmerkt de hoogvlakte zich door uitgestrekte bossen en heidegebieden, afgewisseld met grasland.

Kortom: een uitdagende wandeling met garantie op mooie vergezichten.

Praktische informatie vindt u op pagina 5.